

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 20. november 2018

Sag 81/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Michael Juul Eriksen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 9. oktober 2017 og af Østre Landsrets 20. afdeling den 5. marts 2018.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse af straffen og om, at T udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år, subsidiært betinget.

T har påstået formildelse af straffen og stadfæstelse af dommens bestemmelse om betinget udvisning.

Anbringender

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om skærpelse af fængselsstraffen anført navnlig, at T fremsatte voldstruslerne mod en bestemt politiassistent i sin egenskab af leder af bandegrupperingen Loyal to Familia (LTF), idet han bl.a. opfordrede bandemedlemmerne til at huske politiassistentens ansigt, hvorved den pågældende blev særligt udsat. Truslerne blev således fremsat på vegne af hele LTF, hvis medlemmer er kendt for at være involveret i

alvorlig personfarlig kriminalitet. Straffen bør derfor udmåles i niveauet omkring 3 måneders fængsel.

Til støtte for påstanden om ubetinget udvisning har anklagemyndigheden anført navnlig, at T er idømt ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og at der derfor er hjemmel til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Overtrædelsen af straffelovens § 119, stk. 1, ved voldstruslerne mod politiassistenten blev fremsat i prøvetiden for den betingede udvisning, som T blev idømt ved Østre Landsrets dom af 23. september 2015. Derfor skal han nu udvises ubetinget, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2.

Det er herefter hovedspørgsmålet, om udvisning vil være forenelig med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. T er ugift og har ingen børn. Udvisning af ham vil derfor ikke indebære et indgreb i hans familieliv, men alene et indgreb i hans privatliv, jf. artikel 8, stk. 1.

Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 2, vil udvisning af T dog ikke indebære en krænkelse af hans ret til privatliv, idet udvisningen er i overensstemmelse med loven og efter en proportionalitetsvurdering tillige nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse.

Han er født og opvokset i Danmark, hvor hans forældre og fire søskende også bor, og han har kun begrænset tilknytning til Pakistan. Det er forhold, som taler imod udvisning. Heroverfor står imidlertid grovheden af såvel den aktuelle som den tidligere kriminalitet, han har begået. Der er tale om meget alvorlig personfarlig kriminalitet eller trusler herom, og det aktuelle forhold er begået i prøvetiden for den tidligere idømte betingede udvisning.

Han er ikke integreret i det danske samfund og er uden arbejde eller uddannelse, og som leder af LTF har han klart markeret en manglende vilje til at integrere sig på en positiv måde i samfundet. Selv om hans tilknytning til Pakistan er begrænset, er han dog ikke uden forudsætninger for at klare sig i dette land, idet han taler og forstår punjabi og er vokset op med pakistan-

ske skikke og normer, og hans forældre har opretholdt væsentlig tilknytning til Pakistan, idet faderen bl.a. ejer fast ejendom i landet.

Det følger af § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3, at udvisningen skal ske med et indrejseforbud i 6 år.

T har til støtte for påstanden om formildelse af straffen anført navnlig, at voldstruslerne blev udløst af forurettedes provokerende adfærd umiddelbart forinden. Det var således en ydmygende og krænkende måde, visitationen blev gennemført på.

Ubetinget udvisning af ham vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og dermed også i strid med udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2.

Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at det beror på en konkret proportionalitetsvurdering, om udvisning vil indebære en krænkelse af den pågældendes ret til privatliv og familieliv. Når der er tale om kriminalitet af så ringe grovhed, at den kun begrunder nogle få måneders fængselsstraf, vil udvisning indebære en krænkelse, når den pågældende er født og opvokset i værtslandet og ikke har nogen tilknytning af betydning til statsborgerskabslandet. Det kan ikke føre til et andet resultat, at han tidligere er dømt for alvorlig kriminalitet.

Han er født og opvokset i Danmark og har ingen tilknytning af betydning til Pakistan. Det er muligt, at hans far har en vis tilknytning til Pakistan, men det kan ikke være afgørende for bedømmelsen af udvisningsspørgsmålet.

Han er tidligere dømt for alvorlig kriminalitet, uden at dette har medført udvisning. Den aktuelle kriminalitet er ikke af en sådan grovhed, at den kan begrunde udvisning, hvilket også afspejles i strafudmålingen. Ved bedømmelsen af forholdets grovhed bør der som nævnt også lægges vægt på, at det blev udløst af provokerende og krænkende adfærd fra forurettedes side.

Supplerende sagsfremstilling

Ts forstraffe

Rigsadvokaten har udarbejdet følgende oversigt over Ts tidligere domme:

- ”1. Ved udeblivelsesdom afsagt af Københavns Byret den 19. juni 2003 idømt en bøde på 3.000 kr. for på offentligt tilgængeligt sted at have været i besiddelse af en ulovlig kniv.
2. Ved udeblivelsesdom afsagt af Københavns Byret den 13. oktober 2003 idømt 4 dagbøder á 125 kr. for hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1, ved at have væltet et bordfodboldspil, som gik i stykker.
3. Ved dom afsagt af Københavns Byret den 27. juni 2006 idømt fængsel i 20 dage og en bøde på 35.000 kr.

Sagen omhandlede flere kørsler uden at have erhvervet kørekort, ulovlig våbenbesiddelse af henholdsvis en dolk og tre enhåndsbetjente foldekniive, overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, ved at have forsøgt at hindre politiets anholdelse af tredjeperson, samt overtrædelse af straffelovens § 121, ved at have kaldt politiet ”Hipposvin”.

4. Ved dom afsagt af Retten på Frederiksberg den 18. januar 2007 idømt fængsel i 60 dage.

Sagen omhandlede vold efter straffelovens § 244, der fandt sted under en gåtur i Vestre Fængsel, idet T overfaldt en anden indsat og slog ham flere gange i ansigtet med knyttet hånd, hvilket medførte at forurettet faldt omkuld, hvorefter T trampede eller sparkede forurettede i hovedet.

Der henvises i øvrigt til dokumentationsrapport vedr. rocker- eller bandetilknytningsforhold af 18. september 2017.

5. Den 14. maj 2008 vedtaget bødeforlæg af 31. marts 2008 fra Nordjyllands Polit på 3.000 kr. for at have været i besiddelse af 9,4 gram hash til eget brug.
6. Ved dom afsagt af Retten i Aalborg den 8. oktober 2008 idømt fængsel i 8 år. Frifundet for påstand om udvisning.

Sagen i forhold til tiltalte omhandlede to tilfælde af grov vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, herunder det ene forhold med døden til følge, således at der forelå særdeles skærpende omstændigheder, jf. § 246, idet T stak F1 i ryggen med en kniv, samt deltog i et overfald af F6 sammen med de øvrige 4 tiltalte. F6 blev under overfaldet slået i hovedet og på kroppen, herunder med flasker og stole, ligesom F6 blev sparket, fastholdt og tildelt 14 knivstik og adskillige stik med flaske, glasskår eller lignende, heriblandt et stik i leveren, der medførte at F6 kort efter afgik ved døden.

7. Ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 4. februar 2010 idømt fængsel i 7 dage for uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon i Nyborg Statsfængsel.

8. Ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 9. februar 2010 betinget frakendt førerretten i 3 år fra endelig dom.

Sagen omhandlede spirituskørsel, to kørsler uden at have erhvervet kørekort, samt besiddelse af to enhåndsbetjente foldeknive.

Der blev ikke fastsat en tillægsstraf, jf. dom af 8. oktober 2008, jf. straffelovens § 89.

9. Ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 28. juni 2011 idømt fængsel i 10 dage for uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon i Nyborg Statsfængsel.

10. Ved dom afsagt af Retten i Horsens den 3. oktober 2012 idømt fængsel i 14 dage for uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon i Nyborg Statsfængsel.

11. Ved dom afsagt af Københavns Byret den 27. november 2013 idømt fængsel i 10 dage og en bøde på 63.000 kr. for at have været i besiddelse af 1,25 gram hash, samt for flere kørsler uden at have erhvervet kørekort. Førerretten blev frakendt i 3 år fra endelig dom.

12. Ved dom afsagt af Retten på Frederiksberg den 21. december 2013 idømt fængsel i 3 år og 6 måneder. T blev frifundet for påstand om udvisning.

Sagen omhandlede grov vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, samt tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, idet T i forening med 9 medtiltalte – med intention om udøvelse af vagtvirksomhed – overfaldt F1 og F2 med vold og fratog dem en pung, mobiltelefoner og en hue.

13. Ved dom afsagt af Københavns Byret den 20. marts 2015 idømt fængsel i 6 måneder og betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Sagen omhandlede grov vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved under en gåtur i Vestre Fængsel at have overfaldet forurettet sammen med 6 medtiltalte, idet T tildelte forurettede et slag i ansigtet, hvorefter alle de tiltalte skubbede forurettede omkuld, sparkede og trampede ham adskillige gange i hovedet og på kroppen.

Dommen blev anket til Østre Landsret.

Ved dom afsagt af Østre Landsret den 23. september 2015 blev byrettens dom stadfæstet.”

Loyal to Familia og Ts tilknytning hertil

Det er ubestridt, at T er leder af bandegrupperingen Loyal to Familia (LTF). Af politiets beskrivelse af gruppen i et notat af 25. oktober 2017 fremgår bl.a.:

”4. Særlige kendetegn ved grupperingens medlemmer:

Grupperingens medlemmer anvender ofte beklædning, symboler, tegn, farver eller tato-
veringer, der tilkendegiver tilknytningsforhold eller medlemskab af grupperingen.

...

Strukturen vurderes at være hierarkisk opbygget og lederen har betegnelsen El Presiden-
te, øvrige ledende medlemmer har betegnelsen National på deres rygmærke, resterende
medlemmer har navnet på den by eller bydel som de har tilknytning til.

LTF har siden grupperingen blev etableret medio januar 2013 stået for en markant profi-
lering i form af hyppige manifestationer.

...

5. Oplysninger om kriminalitetsbilledet for grupperingens medlemmer

Grupperinger der af politiet betragtes som udøvere af organiseret kriminalitet sættes ty-
pisk i forbindelse med bestemte typer af straffelovsovertrædelser. Den aktuelle gruppe-
rings medlemmer kan ud fra oplysninger i kriminalregisteret sættes i forbindelse med
følgende karakteristiske straffelovsovertrædelser:

<i>Straffelovsovertrædelser:</i>	<i>JA (sæt X)</i>	<i>NEJ (sæt X)</i>
Vidne vold, trusler mv. (straffelovens § 123)	X	
Forvoldelse af sprængning mv. (straffelovens § 183)		X
Drab eller drabsforsøg (straffelovens § 237)	X	
Vold (straffelovens § 244-246)	X	
Smugling af og handel med narkotika (straffelovens § 191)	X	
Trusler (straffelovens § 266)	X	
Besiddelse af skydevåben mv. under særligt skærpende omstændigheder (straffelovens § 192a)	X	
Groft hærværk (straffelovens § 291) (fx rettet mod anden kriminel gruppering)		X
Brandstiftelse (straffelovens § 180-181) (fx rettet mod anden kriminel gruppering)		X
Kriminaliteten i flere tilfælde forøvet i forening	X	
Kriminaliteten i flere tilfælde af politikredsgrænseoverskri- dende karakter	X	
Kriminaliteten er i flere tilfælde lokalt forankret	X	

6. Oplysninger om forholdet til andre grupperinger

Grupperingen har siden marts 2017 været involveret i konflikter med Brabrandgruppen i
Århus, Black Army i Odense samt Brothas i København.”

Det fremgår af en politirapport af 16. august 2018, at det er politiets vurdering, at T rejste til
Spanien i slutningen af november 2017, og at han fortsat har ophold uden for Danmark, men
stadig er fungerende leder af LTF.

T var ikke mødt i Højesteret. Hans forsvarer har på forespørgsel under hovedforhandlingen oplyst, at han ikke ved, hvor T aktuelt opholder sig, og at han sidst var i kontakt med T for en måneds tid siden.

Tilknytning til Pakistan

T er tilmeldt folkeregistret hos sine forældre på adressen X-vej 17, st. th., 2200 København N. Ved en ransagning hos hans far, F, den 25. september 2018 er politiet kommet i besiddelse af bl.a. et pakistansk nationalt id-kort tilhørende T. Af kortet, der er udstedt den 13. november 2017, fremgår bl.a.:

”Present Address:
X-vej 17, st. th., Copenhagen N, 2200,
Copenhagen Denmark

Permanent Address:
F Street, ..., Kharian
District Gujrat Pakistan.

The holder is entitled to free entry into Pakistan”

Udlændingestyrelsen har i en supplerende udtalelse af 24. oktober 2018 anført bl.a.:

”Rigsadvokaten har den 15. oktober 2018 anmodet Udlændingestyrelsen om at oplyse, hvorvidt politiets fund af et pakistansk ID-kort tilhørende T, udstedt den 13. november 2017, giver styrelsen anledning til en supplerende udtalelse om Ts statsborgerskab.

Udlændingestyrelsen har i udtalelse af 15. september 2017 oplyst, at styrelsen har lagt til grund, at T er pakistansk statsborger

Udlændingestyrelsen oplyste endvidere, at T er født i Danmark, og at det på baggrund af de foreliggende baggrundsoplysninger var styrelsens vurdering, at T erhvervede pakistansk statsborgerskab ved fødslen. Som følge af manglende registrering i Pakistan kunne han imidlertid have vanskeligheder ved at opnå forskellige rettigheder som pakistansk statsborger; herunder at få udstedt et pas.

Udlændingestyrelsen bemærkede i den forbindelse, at den pakistanske ambassade i sin skrivelse af 26. april 2017 henviste til, at T, som følge af, at han er født i Danmark, ikke var registreret i det lokale register i Pakistan. Af samme grund var han ej heller i besiddelse af et id-kort, hvorfor ambassaden ikke kunne udstede et pakistansk nationalitetspas til pågældende.

Det er på baggrund af ovenstående fortsat Udlændingestyrelsens vurdering, at T er pakistansk statsborger.”

Politiet fandt ved ransagningen hos Ts far yderligere materiale vedrørende forældrenes tilknytning til Pakistan. Rigsadvokaten har tilkendegivet et ønske om at afhøre faderen herom og at afhøre T om det pakistanske id-kort. Der har mellem Rigsadvokaten og Ts forsvarer været drøftelser og korrespondance herom. Rigsadvokaten har i brev af 25. oktober 2018 til forsvareren anført bl.a.:

”Som anført i mit brev af 18. oktober 2018 har De tilkendegivet, at De ikke ønsker foretaget en politiafhøring af F, uanset det må anses for at være den sædvanlige fremgangsmåde. Det er min opfattelse, at en politiafhøring vil kunne afdække behovet for eventuel indenretlig afhøring, og anklagemyndigheden har i øvrigt tilkendegivet, at afhøringsrapporten vil kunne dokumenteres i Højesteret.

Afslutningsvis bemærkes, at De fortsat ikke har tilkendegivet, hvorvidt Deres klient T ønsker at udtale sig vedrørende de rapporter, der er opregnet i mit brev af 15. oktober 2018, herunder især fundet af det pakistanske nationale ID-kort tilhørende T.”

I brev af 25. oktober 2018 har forsvareren svaret bl.a.:

”I forhold til en afhøring af min klient ønsker denne ikke at afgive forklaring til politiet vedrørende disse fund, men jeg er ved at afklare, om han ønsker indenretligt at afgive forklaring herom, idet jeg forstår Anklagemyndigheden har et ønske herom.”

T har ikke afgivet forklaring om det pakistanske id-kort.

Ts forsvarer har i brev af 26. oktober 2018 til Højesteret meddelt:

”I ovennævnte sag har Rigsadvokaten telefonisk meddelt, at det nye materiale, der vedrører min klients far, ikke alligevel vil blive inddraget i Højesteretssagen. Jeg frafalder derfor anmodningen om indenretlig afhøring af F.”

Af en politirapport dateret den 12. december 2017 fremgår, at politiet ved henvendelse til Interpol i Islamabad, Pakistan, har fået oplyst, at Ts mor er registreret med 5 indrejser og 5 udrejser til og fra Pakistan i perioden 2013-2017, og at hans far er registreret med 5 indrejser og 6 udrejser til og fra Pakistan i perioden 2007-2017.

Det fremgår af en politirapport af 23. juli 2013, at politiet via Interpol har erfaret, at familien Khan ejer et hus i byen ..., Tehsil Kharian, District Gujrat, Pakistan. Hertil kommer et jordstykke på ca. 60.703 m². Det er oplyst, at en person er ansat til at passe ejendommen og jorden.

Ifølge en politirapport af 21. februar 2018 er F tillige registreret som ejer af to sammenhængende jordstykker, hvorpå der er bygget en forretningsarkade ("commercial plaza").

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og temaer

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet en politiassistent med vold under dennes udførelse af sit arbejde i en visitationszone. Han er tillige idømt bødestraf for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2, ved i en periode at have opholdt sig her i landet uden opholdstilladelse.

Sagen angår strafudmålingen for overtrædelsen af straffelovens § 119, stk. 1, og om betingelserne for ubetinget udvisning af T er opfyldt.

Seks dommere – Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli – udtaler:

Strafudmålingen

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved trusler om vold mod en tjenstgørende politiassistent er som udgangspunkt ubetinget fængsel, jf. bl.a. Højesterets dom af 7. februar 2018 (UfR 2018.1724).

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved omgivet af øvrige personer tilknyttet bandegrupperingen Loyal to Familia (LTF) og med fokus mod en bestemt politiassistent at have udtalt til de øvrige personer tilknyttet LTF "Husk hans ansigt" eller lignende, hvorefter han igen rettet mod politiassistenten udtalte "Pas på dig selv", "Pas godt på dig selv" og "Pas på din ryg" eller lignende, alt imens mindst en af de tilstedeværende per-

soner tilknyttet LTF optog et billede af politiassistenten. Ved dommen blev det endvidere lagt til grund, at Ts stemme og hele attitude var truende, herunder at han pegede på politiassistenten, samt at der var en anspændt stemning mellem politiet på den ene side og ham og de øvrige personer tilknyttet LTF på den anden side.

Ved bedømmelsen af truslernes grovhed lægger vi vægt på, at der er tale om trusler fremsat under politiassistentens arbejde i en visitationszone under tilstedeværelse af andre medlemmer af bandegrupperingen LTF, der bl.a. i kraft af en alvorlig konflikt med rivaliserende grupperinger med indbyrdes drab og drabsforsøg har skabt betydelig utryghed i offentligheden. Vi finder, at dette forhold og Ts forstraffe for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder vold med døden til følge, er skærpende omstændigheder. Det skærper endvidere bedømmelsen, at han ved fremsættelsen af truslerne inddrog de øvrige bandemedlemmer ved at opfordre dem til at huske politiassistentens ansigt, hvorefter mindst en af disse tog et billede af politiassistenten.

Vi anser det ikke for en formildende omstændighed, at truslerne om vold blev fremsat i forbindelse med en visitation af T og en række øvrige medlemmer af LTF.

Fire dommere – Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Lars Apostoli – udtaler herefter:

På den anførte baggrund finder vi, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 3 måneder.

To dommere – Vibeke Rønne og Jan Schans Christensen – udtaler:

På den anførte baggrund finder vi, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 60 dage.

Seks dommere – Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli – udtaler herefter:

Vi er enige om, at den bøde, som landsretten har fastsat for overtrædelsen af udlændingelovens § 59, stk. 2, er passende.

Udvisning

T er idømt ubetinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og der er hjemmel til at udvise ham i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Overtrædelsen af straffelovens § 119, stk. 1, er sket i prøvetiden på 2 år for den betingede udvisning, som han blev idømt ved Østre Landsrets dom af 23. september 2015. Tiltalen for forholdet er rejst i prøvetiden, der regnes fra løsladelsen den 21. marts 2017. Efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 3, skal T derfor udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udvisning af T, der ikke har stiftet egen familie, vil indebære et indgreb i hans ret til respekt for sit privatliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1. Efter artikel 8, stk. 2, må der ikke foretages et sådant indgreb, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at afgørelsen af spørgsmålet om indgrebets nødvendighed af hensyn til det legitime formål beror på en proportionalitetsvurdering under inddragelse af en række kriterier. Vægten af de enkelte kriterier afhænger af den konkrete sags omstændigheder. Hvis udlændingen er en mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der navnlig lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet samt hans sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til værtslandet og til statsborgerskabslandet. Når han er født og opvokset i værtslandet, skal der under alle omstændigheder foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, jf. bl.a. Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig).

T er 32 år og pakistansk statsborger. Han er født i Danmark og har boet her i landet hele sit liv, og hans forældre og søskende bor også i Danmark. Han har ikke nogen uddannelse efter folkeskolen og har aldrig haft et arbejde. Ifølge politiets oplysninger har T i det seneste års tid haft ophold uden for landet, og hans forsvarer har oplyst, at han ikke har kendskab til Ts aktuelle opholdssted.

Som anført i landsrettens dom er T flere gange straffet for bl.a. personfarlig kriminalitet begået efter det fyldte 18. år. Ved Retten på Frederiksbergs dom af 18. januar 2007 blev han straffet med fængsel i 60 dage for vold ved under en gårdtur i et fængsel at have overfaldet en anden indsat med knytnæveslag i ansigtet, hvorved den pågældende faldt omkuld, hvorefter T trampede eller sparkede ham i hovedet. Ved Retten i Aalborgs dom af 8. oktober 2008 blev han straffet med fængsel i 8 år for to forhold af grov vold i gentagelsestilfælde, hvoraf det ene forhold havde døden til følge. Ved dommen blev det lagt til grund, at han havde stukket den ene af de forurettede i ryggen med en kniv. Denne forurettede overlevede. Den anden forurettede havde han overfaldet på gaden i forening med flere andre, idet de pågældende efter at have slået ring om forurettede tilføjede denne slag og spark samt 14 knivstik, hvilket medførte, at forurettede afgik ved døden. Under sagen var der nedlagt påstand om udvisning af T, men denne påstand blev ikke taget til følge. Det var bl.a. oplyst, at han kun talte gebrokkent pakistansk. Ved Retten på Frederiksbergs dom af 21. december 2013 blev han straffet med fængsel i 3 år og 6 måneder for i forening med flere andre at have udøvet grov vold i gentagelsestilfælde. I dette tilfælde havde han i forening med 9 andre medlemmer af en bande under afpatruljering af et område i København, hvor der var en konflikt med en anden gruppering, overfaldet to personer med slag og spark i hoved og på krop. Straffen omfattede reststraffen på 1004 dage efter prøveløsladelsen i forbindelse med afsoningen af Retten i Aalborgs dom af 8. oktober 2008. Under sagen var der nedlagt påstand om udvisning af ham, men påstanden blev ikke taget til følge. Den 23. september 2015 stadfæstede Østre Landsret en dom, hvorved T blev straffet med fængsel i 6 måneder for grov vold i gentagelsestilfælde ved i forening med 6 andre at have overfaldet en forurettet med slag og spark, herunder adskillige spark og tramp i hovedet og på kroppen, mens den pågældende lå ned. Overfaldet var sket under en gårdtur i et fængsel. Ved denne dom blev anklagemyndighedens påstand om ubetinget udvisning ikke taget til følge, men T blev udvist betinget med en prøvetid på 2 år.

T er således straffet gentagne gange med fængsel for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder et tilfælde af grov vold med døden til følge. Han har samlet siddet i fængsel i ca. 10 år. Det aktuelle forhold af trusler om vold mod en tjenstgørende politiassistent fandt sted ca. 4 måneder efter løsladelsen i forbindelse med afsoningen af den seneste dom og i prøvetiden for den betingede udvisning.

Vi finder, at selv om T er dårligt integreret i det danske samfund, er hans tilknytning til Danmark væsentligt stærkere end hans tilknytning til Pakistan, hvor han efter det oplyste kun har haft ophold i forbindelse med ferier, senest i 2007. Han er imidlertid ikke uden forudsætninger for at klare sig i Pakistan. Det må efter de oplysninger, der er fremkommet under landsrettens behandling af denne sag, lægges til grund, at han taler godt og klart forståeligt pakistansk punjabi. Han har tillige kendskab til pakistansk kultur og skikke, navnlig som følge af sin opvækst hos forældrene. Hans familie ejer bl.a. et hus i landsbyen ... i provinsen Gujrat i Pakistan, hvor punjabi er det lokale sprog, og det må antages, at forældrene har opretholdt stærke bånd til Pakistan. Det fremgår endvidere af Ts pakistanske id-kort, som er fundet under en ransagning den 18. september 2018, at der er angivet en adresse i ... som hans permanente adresse.

Vi finder, at T med sin adfærd gennem mange år har demonstreret manglende vilje til at integrere sig i det danske samfund, idet han trods tidligere straffe for grov personfarlig kriminalitet og advarsel om risikoen for udvisning har fortsat sin kriminelle adfærd og er leder af en bandegruppering, der er kendt for grov personfarlig kriminalitet. Vi finder endvidere, at der er grund til at formode, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Selv om det seneste forhold, der angår trusler om vold mod en tjenstgørende politiassistent, kun medfører en fængselsstraf på 3 måneder, er det derfor nødvendigt at udvise ham af hensyn til den offentlige tryghed og for at forebygge uro eller forbrydelse.

Ved proportionalitetsafvejningen lægger vi endvidere vægt på, at udvisningen af T sker med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3.

På den anførte baggrund vil udvisning af T efter vores opfattelse ikke indebære en krænkelse af hans ret til privatliv i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, og udvisningen vil derfor ikke være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Vi stemmer derfor for at tage påstanden om udvisning med indrejseforbud i 6 år til følge, jf. den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 3.

Dommer Lars Hjortnæs udtaler:

Strafudmålingen

T er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, under de omstændigheder, som flertallet har nævnt. Af forklaringerne for byretten fremgår det endvidere, at T var blevet visiteret nøgen i en opgang, og den politiassistent, som truslerne blev rettet mod, har herom forklaret, at nogle af hans kolleger ikke visiterer folk nøgne, men sådan gør han det. Poliitiassistenten har også forklaret, at han efterfølgende sammen med sine kolleger kørte tilbage til politistationen, hvor de talte episoden igennem, blev enige om, at der var tale om trusler, og drøftede, om det var noget, de skulle handle på, idet der ikke var tale om en ”jeg slår dig ihjel”-trussel.

Som anført af flertallet er straffen for trusler om vold mod politifolk i tjeneste som udgangspunkt ubetinget fængsel. Jeg finder, at det ikke giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt, at Ts udtalelser med et truende tonefald var en spontan reaktion, der skyldtes utilfredshed med måden, en visitation blev gennemført på. Ved strafudmålingen må der i skærpende retning lægges vægt på, at T er tidligere straffet for grov vold, og at han som fremhævet af flertallet inddrog tilstedeværende medlemmer af den gruppering, han har erkendt at være leder af, ved i en anspændt atmosfære at opfordre dem til at huske politiassistentens ansigt. Disse skærpende omstændigheder kan begrunde, at straffen fastsættes til 60 dages fængsel, men efter forholdets karakter i øvrigt kan de efter min opfattelse ikke begrunde at forhøje straffen yderligere.

Den utryghed i offentligheden, som flertallet har henvist til, kan antages at have været en del af baggrunden for, at de pågældende visitationer blev gennemført, men har efter min opfattelse ikke i sig selv skærpende betydning ved strafudmålingen for de omhandlede trusler.

Jeg finder således, at straffen på 60 dages fængsel er passende bestemt.

Udvisning

T er idømt ubetinget fængselsstraf for trusler omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Som flertallet har redegjort nærmere for, skal T efter udlændingeloven udvises med indrejseforbud i 6 år, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det afgørende er som anført af flertallet, om en udvisning af T er nødvendig i et demokratisk samfund for at forebygge uro og forbrydelse, jf. artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Om en udvisning er ”nødvendig”, beror på en proportionalitetsvurdering.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig opstillet kriterier til brug for denne proportionalitetsvurdering. I vurderingen skal indgå det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af hans ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og til det land, han skal udvises til. Der skal som anført af flertallet foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre at udvise en person, som er født og opvokset her i landet.

Når jeg er uenig med flertallet om, hvorvidt det vil være i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8 at udvise T, skyldes det, at jeg mener, at hans senest begåede kriminalitet (truslerne fremsat over for en politiassistent i forbindelse med en visitation) ikke er tilstrækkeligt grov til, at det under de foreliggende omstændigheder kan være proportionalt at udvise ham.

Min begrundelse herfor er følgende:

T er 32 år og er født og opvokset i Danmark. Efter det oplyste har han efter folkeskolens 9. klasse taget enkeltfagseksamen i dansk, engelsk og samfundsfag (under fængselsophold), men han har aldrig haft tilknytning til det almindelige danske arbejdsmarked. Hans forældre og flere søskende (hvoraf fire er danske statsborgere) bor i Danmark. Det er ikke gjort gældende, at han ikke er fastboende i Danmark.

Det er ubestridt, at T kun har besøgt Pakistan ganske få gange i ferier, senest for mere end 10 år siden. Han har ingen familiemedlemmer, som bor i Pakistan. Han kan tale pakistansk punjabi, men kan efter egne oplysninger ikke læse sproget. Det fremgik af en politirapport i 2013 (gentaget i forbindelse med denne sag), at hans herboende familie ejer et hus i en

landsby i Punjab-regionen i Pakistan, hvor punjabi er et lokalt sprog. Landsretten har lagt til grund, at hans far er medejer af i hvert fald et stykke jord og et hus i denne by.

Det pakistanske id-kort, som flertallet omtaler, er udstedt til T i november 2017. På id-kortet er som bopælsadresse anført folkeregisteradressen i København, og som ”permanent address” er angivet en adresse i den nævnte landsby i Pakistan. Udlændingestyrelsen har om id-kortet i en udtalelse til anklagemyndigheden oplyst, at den pakistanske ambassade i et brev til styrelsen af 26. april 2017 anførte, at T ikke var blevet registreret i det lokale register i Pakistan og derfor ikke havde et pakistansk id-kort, hvilket var årsagen til, at der ikke ville kunne udstedes et pakistansk nationalitetspas til ham. Efter min opfattelse giver de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at antage, at det, at man som pakistansk statsborger besidder et sådant pakistansk id-kort og dermed skal angive en ”permanent address”, i sig selv er udtryk for anden reel tilknytning til Pakistan end, at man ønsker at få udstedt et nationalitetspas.

Efter min opfattelse er der ikke grundlag for at antage, at Ts stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Pakistan er væsentligt ændret i forhold til, hvad der må antages at have været lagt til grund også i tidligere retssager med spørgsmål om udvisning på grund af kriminalitet. At han efter det oplyste må antages at kunne tale et lokalt sprog i Punjab-regionen bedre end ”gebrokkent”, sådan som han selv tidligere har oplyst over for udlændingemyndighederne, ændrer ikke herved. Kendskab til, at han er leder af grupperingen Loyal To Familia (efter det oplyste siden 2013), er også indgået som en del af grundlaget for de tidligere retssager om udvisning i 2013 og 2015.

T er nu dømt for et enkelt tilfælde af trusler, som efter min opfattelse havde karakter af en spontan – ikke forud planlagt – reaktion på måden, en visitation konkret blev gennemført på. Der fastsættes herfor alene en kortere frihedsstraf.

T er tidligere dømt flere gange for alvorlig personfarlig kriminalitet. Flertallet har redegjort detaljeret for denne kriminalitet. Efter beskrivelsen finder jeg en del af den tidligere begåede kriminalitet modbydelig. Det ændrer imidlertid ikke ved, at Ts senest begåede kriminalitet er af en mindre grov karakter og alene har medført en kortere frihedsstraf.

Efter min opfattelse må der antages at gælde et vist ”mindstekrav” til grovheden også af den senest begåede kriminalitet, hvis det skal kunne begrundes at udvise en person, som er født og opvokset her i landet og kun har begrænset tilknytning til det land, der skal udvises til. Som udgangspunkt skal der således aktuel kriminalitet af en vis grovhed til uanset karakteren af den kriminalitet, udlændingen tidligere har begået. Jeg henviser herved bl.a. til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 27. april 2010 i sag 53080/07, Miah mod Storbritannien, præmis 25, hvor det bl.a. er anført, at udlændingens senest idømte straf, som var på 1 års fængsel, var ”at the lower end of the scale to which a presumption in favour of deportation would apply”. I forarbejderne til den seneste ændring af udlændingelovens udvisningsregler er det da også lagt til grund som en retningslinje, der er baseret på Menneskerettighedsdomstolens praksis, at udlændinge, som er født og opvokset i Danmark, i almindelighed kun bør udvises, hvis de er idømt mindst 1 års fængsel, og under forudsætning af, at de har et vist minimum af tilknytning til det land, de skal udvises til. Ved straffe, der ligger tæt på 1 års fængsel, forudsætter udvisning ifølge forarbejderne desuden som udgangspunkt, at den pågældende tidligere er straffet og i den forbindelse er blevet idømt fængselsstraf. Det er klart anført i forarbejderne, at det ikke nødvendigvis er udelukket, at der alligevel kan ske udvisning, selv om de nævnte forudsætninger ikke er til stede, men de nævnte retningslinjer stemmer dog efter min opfattelse med en formodning om, at der gælder et vist mindstekrav til grovheden af den senest begåede kriminalitet.

Man kan spørge, hvorfor det er så vigtigt at fastholde, at også den senest begåede kriminalitet skal have en vis grovhed. Det skyldes efter min opfattelse bl.a. den fare, der ellers vil kunne være for, at en afgørelse om udvisning kan fremstå som i realiteten en omgørelse af en retskraftig (og eventuelt upåanket) dom, som har afgjort, at den tidligere begåede kriminalitet ikke kunne begrunde ubetinget udvisning.

Da spørgsmålet om, hvorvidt udvisning udgør en krænkelse af menneskerettighedskonventionens artikel 8, altid beror på en konkret proportionalitetsvurdering, kan der ikke gælde samme mindstekrav til grovheden af den senest begåede kriminalitet i alle sager. F.eks. må den senest begåede kriminalitets nærmere sammenhæng med tidligere kriminalitet kunne spille en rolle. I Ts tilfælde lægger jeg vægt på, at den nu pådømte kriminalitet var en spontan – ikke forudplanlagt – reaktion på en akut opstået situation og som nævnt alene medfører en kortere frihedsstraf. Den senest begåede kriminalitet kan efter min opfattelse ikke ses som en

fortsættelse af et hidtidigt fast kriminalitetsmønster, og den er heller ikke et led i konflikten mellem grupperingen Loyal To Familia og andre grupperinger.

Der ses ikke at være retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor Domstolen har accepteret udvisning af en udlænding, som er født og opvokset i opholdslandet og kun har begrænset tilknytning til det land, der skal udvises til, og hvor den senest begåede kriminalitet har medført en så kort frihedsstraf som i denne sag. Bl.a. under hensyn til den principielle fare, som jeg har redegjort for, lægger jeg til grund, at grovheden af Ts nu pådømte kriminalitet under de foreliggende omstændigheder ikke kan være tilstrækkelig til, at det kan retfærdiggøres at udvise ham, selv om det alene er med et indrejseforbud på 6 år.

Min konklusion er således, at det i udlændingelovens forstand med sikkerhed vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at udvise T ubetinget med indrejseforbud i 6 år.

Jeg stemmer herefter for at stadfæste landsrettens dom, idet jeg er enig med flertallet i, at bødestraffen for overtrædelse af udlændingelovens § 59 er passende fastsat.

Samlet konklusion

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Landsrettens dom ændres, således at straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder og en bøde på 12.200 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

T udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

T har under sagen været fængslet fra den 11. august til den 9. oktober 2017.

Efter sagens forløb og principielle karakter skal statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ændres, således at T straffes med fængsel i 3 måneder og en bøde på 12.200 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

T udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 5. marts 2018 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Ib Hounsgaard Trabjerg, Joachim Kromann og Tine Egelund Thomsen (kst.)
med domsmænd).

20. afd. nr. S-2778-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...86-...)

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

Københavns Byrets dom af 9. oktober 2017 (SS 3-20338/2017) er anket af T med endelig
påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået skærpe, herunder således at tiltalte udvises af
Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af vidnet J. Der er endvidere afgivet
forklaring af vidnet F.

Vidnet politiassistent J har forklaret blandt andet, at han har udarbejdet og kan vedstå
indholdet af rapport af 15. januar 2018 om gruppebeskrivelse af Loyal To Familia BGP.
Rapporten er udarbejdet på grundlag af politiets systematiske indsamling af informationer,
herunder fra politiets åbne registre, anonyme kilder og igangværende efterforskninger.

Mens tiltalte var fængslet, markerede LTF-medlemmer sig ikke, medmindre der var en særlig
anledning hertil. Det ændrede sig efter tiltaltes løsladelse, herunder blev adskillige biler med

LTF-medlemmer stoppet på vej fra Folkets Park på Nørrebro til Fælledparken den 1. maj 2017, ligesom LTF i foråret 2017 afholdte et grillarrangement ganske tæt på Mjølnerparken, hvor Brothas holder til.

I Københavns politikreds er der i øjeblikket ca. 150 registrerede LTF-medlemmer, mens medlemstallet på landsplan udgør ca. 240. LTF's struktur ligner meget Bandidos' struktur, hvorefter grupperingen har en national ledelse bestående af 9 medlemmer samt en række lokale underafdelinger, hvis ledere benævnes "Nomads". Kun tiltalte er observeret iklædt tøj med angivelsen "El Presidente", og det er politiets opfattelse, at tiltalte fortsat er leder af LTF. Ledelsen af LTF består yderligere af to "Captains" og to "Sergeants". En række nye LTF-medlemmer har siden foråret 2016 fået udført LTF-tatoveringer på hænder eller i ansigt.

De 34 skudepisoder, herunder tre med dødelig udgang, der er omtalt i vidnets rapport, relaterer sig til konflikten mellem Brothas og LTF. Der er i øjeblikket registreret 40-45 medlemmer af Brothas. Den i november 2017 indgåede våbenhvile mellem Brothas og LTF har efter politiets opfattelse baggrund i "metaltræthed" hos medlemmerne af de to grupperinger samt politiets massive indsats over for bandegrupperinger, herunder de mange visitationer. Der er foretaget i alt 4.021 visitationer. Det er politiets vurdering, at der i de to grupperingers respektive ledelser er et ønske om at opretholde den indgåede våbenhvile, men at nogle medlemmer, herunder nogle LTF-medlemmer i Tingbjerg, af personlige årsager ikke ønsker våbenhvilen opretholdt.

Politiet kan ikke sige, hvorfor konflikten mellem Brothas og LTF opstod. Der var imidlertid fra maj til september 2016 en konflikt mellem Brothas og den nu ophørte gruppering Black Jackets. Nogle tidligere Brothas-medlemmer fra Mjølnerparken blev imidlertid medlem af Black Jackets og senere LTF. Mjølnerparken er opdelt i tre fraktioner, og medlemmerne af de forskellige fraktioner er ikke de bedste venner indbyrdes, om end de står sammen mod ydre fjender.

Vedrørende den under en ransagning i 2014 fundne oversigt over LTF-medlemmer forklarede vidnet, at LTF ikke længere har en afdeling i Kokkedal. Personen benævnt "Ghost" er afdødt ved døden.

Vidnet F har forklaret blandt andet, at han er tiltaltes far. Han har boet i Danmark i 49 år. Han kom til Danmark i marts 1970. Han er pakistansk statsborger. Hans syv børn er alle født i Danmark.

Han rejser kun sjældent til Pakistan. Han var der sidst for 2 år siden. Han har siden 1970 været i Pakistan syv gange. Inden for de sidste 3 år har han været der fire gange, blandt andet på grund af en søsters og senere en svogers død. Begge ønskede de at blive begravet i Pakistan. I 2017 har han været i Pakistan to gange.

Hans oldefar ejede en jordlod i ... i Pakistan, og denne jordlod er gået i arv til først vidnets farfar, dernæst vidnets far og senest vidnet og hans to søskende. Nogle lokale beboere har bygget hus på jordlodden, og vidnet ved derfor ikke, om han kan gøre krav på den. Han har aldrig set den officielle udskrift, hvorefter han står anført som ejer af jordlodden. Han ejer sammen med sine to søskende endvidere et faldefærdigt hus i Huset har stået ubeboet hen i 50 år. Hans bror, der bor i Storbritannien, betaler en lokal beboer for at holde øje med det.

Den Mac Pro-computer, der beslaglagdes under en ransagning, tilhører vidnets ægtefælle. De telefonregninger, der blev fundet på computeren, vedrører hans køb i 2014 af et datakort i en forretning i Gujrat. Han opgav ved købet sin adresse som "S/O [son of] ..., ..., Gujrat". Telefonselskabet fremsendte løbende regninger til ham. Da han aldrig opnåede den ønskede dataadgang, betalte han ikke det opkrævede beløb, som blev større og større. Han husker ikke, om det er ham, der har lagt regningerne ind på computeren.

I 2013 kom en ung mand fra ... til ham og oplyste, at pågældende var ansat i Bank AL Habib Limited, Gujrat, Pakistan, og at vedkommende ville opnå en bonus, hvis vidnet oprettede en konto i banken. Vidnet oprettede herpå – som en vennetjeneste – en konto i banken. Vidnet indsatte et beløb på 100.000 pakistanske Rupees, svarende til ca. 5.000 danske kroner. Han opgav i forbindelse med oprettelsen af kontoen, som skete telefonisk, sine fødselsdata. Han har alene modtaget kontoudtog fra banken pr. sms.

Vidnet har været medlem af Københavns Borgerrepræsentation i 16 år. Han har ikke været politisk aktiv i Pakistan, herunder har han ikke stillet op som borgmesterkandidat i Pakistan. Nogle mennesker opfordrede ham til at gøre det, men han gjorde det ikke. Artiklen i Politiken

fra november 2005, hvorefter han i august 2005 skulle have opstillet som viceborgmesterkandidat i Pakistan, passer ikke.

Foreholdt politirapport af 31. oktober 2017, hvoraf fremgår, at vidnet er registreret som ind- og udrejst af Schengen-området i alt 11 gange i perioden fra den 30. juli 2015 til den 28. august 2017, og politirapport af 12. december 2017, hvoraf fremgår, at Interpol i Islamabad har registreret, at vidnet i perioden fra marts 2007 til august 2017 er ind- og udrejst af Pakistan i alt 11 gange, herunder at vidnet med ægtefællen i 2014 opholdt sig i Pakistan i fem måneder, fastholdt vidnet, at han siden 1970 kun har været i Pakistan 7-8 gange. De registreringer, Interpol i Islamabad har foretaget, er ikke korrekte.

Vidnet har videre forklaret, at tiltalte – på samme måde som vidnet – har interesseret sig for politik. Tiltalte har været aktivt medlem af Venstre. Tiltalte har gået til fodbold. Tiltalte har været i Pakistan 2-3 gange. Tiltalte rejste da til Pakistan med vidnet og ægtefællen. De boede under disse ophold på hotel og opholdt sig i Pakistan 2-3 uger ad gangen. Han har boet på hotel i Islamabad, Lahore og Tiltalte kan ikke bo i familiens hus i ..., da huset som nævnt er faldefærdigt og ubeboeligt. Huset har været ubeboet siden vidnets farmors død i 1969. Tiltalte har, når bortses fra hans kontakt til sin mor, søskende og vidnet, ingen kontakt til sin familie i Danmark, Storbritannien eller Pakistan. Tiltalte har i øvrigt ingen familie i Pakistan og interesserer sig ikke for landet. Tiltalte har aldrig udvist interesse for, om de ejer noget i Pakistan.

Vidnet har vedrørende jordlodderne 201 og 203 forklaret, at han er søn af ..., og at han vil derfor ikke forholde sig til det håndskrevne register hos Union Council, som ligger ubeskyttet hen, således at enhver kan foretage ændringer heri. Jordlodderne 201 og 203, som den i sagen omhandlede butiksarkade er opført på, var ejet af landsbyen. Vidnet ejer ikke jordlodderne 201 og 203 eller butiksarkaden. Butiksarkaden ejes derimod af ... og ..., der er hans brors sønner. ...og ... bor i Storbritannien. Mailadressen F... er vidnets. Han modtog ”Map plans” i april og maj 2013 fra en bekendt, da ... havde bedt ham hjælpe med arkitektbistand til opførelse af et butikscenter. De modtagne arkitekttegninger svarer ikke til den butiksarkade, som senere blev opført. ... har selv en mailadresse, men da vidnet havde formidlet kontakten til den pakistanske arkitekt, blev materialet sendt til vidnet. Foreholdt fotos fra opførelsen af

butikssarkaden har vidnet forklaret, at han var i Pakistan i 2014, og at han i den forbindelse blev vist rundt på byggepladsen tre gange.

Supplerende sagsfremstilling

Tiltalte er i perioden fra 2003 til 2017 blevet straffet ved 13 afgørelser.

Af Aalborg Rets dom af 8. oktober 2008, hvorved tiltalte blev idømt en tillægsstraf af fængsel i 8 år for to forhold af legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, det ene forhold med døden til følge, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 246, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89, fremgår af gengivelsen af Udlændingestyrelsens brev af 30. april 2008 vedrørende tiltalte blandt andet, at han er pakistansk statsborger, at han taler dansk og kun gebrokkent pakistansk, og at han i sit liv har været på ferie i Pakistan fire gange. Af dommen fremgår endvidere, at han om sine personlige forhold forklarede blandt andet, at han ikke har familie i Pakistan, at han kun taler lidt pakistansk, som han i øvrigt ikke kan læse eller skrive, og at han har været på ferie i Pakistan 4-5 gange ad 2-4 ugers varighed, senest et par måneder før sin anholdelse i sagen (frihedsberøvet under sagen fra den 1. juni 2007). Ved dommen frifandtes tiltalte for anklagemyndighedens påstand om udvisning.

Ved Frederiksberg Rets dom af 21. december 2013, hvorved tiltalte blev idømt en fællesstraf af fængsel i 3 år og 6 måneder for blandt andet legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, frifandtes tiltalte for anklagemyndighedens påstand om udvisning. Tiltalte blev heller ikke, selv om betinget udvisning da var en obligatorisk retsfølge, betinget udvist. Af et stempel på dommen fremgår, at statsadvokaten frafaldt anke den 4. juli 2014.

Af Østre Landsrets anke dom af 23. september 2015, hvorved stadfæstedes Københavns Byrets dom af 20. marts 2015, ved hvilken dom tiltalte blev straffet med fængsel i 6 måneder for legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, samt betinget udvist, fremgår, at tiltalte om sine personlige forhold forklarede blandt andet:

”... Hans forældre bor i Danmark. Han og hans søskende er alle født i Danmark og hans syv søskende har alle dansk statsborgerskab. De bor alle i Danmark med undtagelse af to søstre, der opholder sig i England i uddannelsesøjemed. Han har et meget tæt forhold

til hele sin familie. Han har ingen familie i Pakistan, og han har kun været i Pakistan 2-3 gange på ferie, hvor de boede på hotel, senest da han var knap 18 år gammel. ...”

Københavns Byret traf ved kendelse af 3. november 2017 bestemmelse om, at Vestre Fængsel skulle udlevere optagne telefonsamtaler, der måtte være foretaget fra Politigårdens Fængsler IP telefon mellem tiltalte og ...i perioden fra den 12. august 2017 til den 23. oktober 2017. ... , der ifølge Københavns Politis Efterretnings- og Analyseenheds vurdering indtager en ledende og koordinerende rolle i bandegrupperingen LTF, var den person, tiltalte havde anmodet om at have sin ugentlige telefonsamtale med. Af politirapport af 17. november 2017 fremgår i relation til nævnte telefonsamtaler blandt andet:

”... kontaktet tolk nr. 777, som er godkendt tolk i bl.a. de pakistanske sprog Urdu og Punjabi.

Tolk 777 indfandt sig ... for at lytte til samtalerne, (9 stk.), ...

Tolk 777 oplyste, at der fortrinsvis tales dansk på samtalerne mellem to mænd. Det udenlandske sprog, som skønsmæssigt udgjorde ca. 10 % af samtalerne var **Pakistansk Punjabi** og ikke indisk, ... De to personer på samtalerne var klart af Pakistansk herkomst

I samtalerne spørges der både på dansk og Punjabi, ligesom der svares tilbage på begge sprog. De to personer taler godt og klart forståeligt Punjabi, dog kunne man høre, at det ikke var som en indfødt der boede fast i Pakistan.

...”

Da tolk nr. 777 på grund af sygdom var afskåret fra at give forklaring under hovedforhandlingen i landsretten, besluttede politiet, at en anden tolk tillige skulle lytte samtalerne igennem. Af politirapport af 10. januar 2018 fremgår i relation hertil blandt andet:

”... kontaktet tolk nr. 1054, som er godkendt tolk i bl.a. de pakistanske sprog Hindi, Urdu og Punjabi.

...

Tolk 1054 oplyste, at der fortrinsvis tales dansk på samtalerne mellem to mænd og et udenlandsk sprog.

Det udenlandske sprog, som skønsmæssigt udgjorde procentmæssigt 15-20 % i gennemsnit af alle de 9 samtaler, var **Pakistansk Punjabi** og ikke indisk, hvor man også taler Punjabi. Tolken kunne tydeligt høre forskel på de to landes Punjabi. De to personer var klart af Pakistansk oprindelse.

I samtalerne stiller de to personer bla. spørgsmål, både på dansk og Punjabi, til hinanden. Der svares tilbage på begge sprog.

De to personer taler godt og klart forståeligt Punjabi, næsten flydende, dog med accent. De behersker klart sproget, dog kunne man høre at de ikke talte som en indfødt, der boede fast i Pakistan.

I næsten alle 9 samtaler kaldes den ene person "...". Dette betyder bror eller kammerat på Punjabi. Den anden person bliver umiddelbart ikke nævnt ved navn. "..." kalder den anden person for bror eller brormand på næsten alle samtaler (...). Dermed ment at de klart ved, hvem de taler med.

I samtale 2, d. 030917 markeret med SK1, er der står flere personer som vil tale med T, hvorfor han siger til "...", at han ikke kan tale med dem alle sammen, "de står lige her" så han vil kun med dem, som taler "vores eget sprog".

Der er lidt dårlig forbindelse og "..." nævner på dansk noget med dem fra Odense der kom sidste dag. T siger så på Punjabi at "..." skal tale deres "vores sprog". Derefter fortsætter "..." med at tale Punjabi."

Af politirapport af 22. december 2017 fremgår, at der på en computer fundet under ransagning af tiltaltes forældres lejlighed, hvor tiltalte bor, er fundet otte fakturaer udstedt af Pakistan Telecommunication Company Limited i 2014 og 2015 til F, der er angivet med følgende adresse: "s/o ..., ..., Gujrat". Af rapporten fremgår endvidere, at der på samme computer blev fundet 27 kontoudskrifter fra Bank Al Habib Limited, District of Gujrat, Pakistan, vedrørende perioden oktober 2013 til januar 2017. Kontohaver er F, der er angivet med følgende adresse: "P.O. ..., Kharian Distt Gujrat, Gujrat, Pakistan".

Af rapport af 14. februar 2018 fra Nordic Police And Customs Co-operation fremgår, at to rådgivere den 13. februar 2018 aflagde et besøg hos Union Council i Af rapporten fremgår i den forbindelse blandt andet:

"We met the land record keeper at the office of the Secretary Union Council ..., District Gujrat. Besides the computerized record maintained by the Punjab Lands Record Authority, the land record keeper maintains a hand written record. The hand written record is open to the public. In this record, the record keeper showed F s/o ..., was the owner of plots 201 and 203. On plots 201 og 203, which are adjacent to one another, a commercial plaza has been built. The land record keeper explained the location of both plots. We drove past the commercial property, situated on the main street of ..., and were able to make some photographs, attached to this report."

Som bilag til nævnte rapport er vedlagt en række fotos af en forretningsarkade med en række små forretninger.

Af politirapport af 21. februar 2018 fremgår, at der på en computer fundet under ransagning af tiltaltes forældres lejlighed, hvor tiltalte bor, er fundet 4 billeder med plantegninger af et byggeri med 16-17 mindre lokaler betegnet som ”shops”. Én af plantegningerne er benævnt ”... Markeet”. Bygningstegningerne er sendt i 2013 fra mailadressen ...@gmail.com til mailadressen ...@gmail.com. Mellem samme mailadresser er endvidere udvekslet fire fotos fra 2013, hvoraf opførelsen af ovennævnte ”shops” fremgår. På flere af nævnte fotos er F til stede på byggepladsen.

Retsgrundlag

Udlændingelovens § 24 b, stk. 3, er sålydende:

”Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.”

Udlændingelovens § 26, stk. 2, som senest ændret ved lov nr. 1744 af 27. december 2016, jf. nærmere herom nedenfor, er sålydende:

”Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.”

Det fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 6, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, kan udvises, hvis han idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af blandt andet bestemmelsen i straffelovens § 119, stk. 1.

En bestemmelse om betinget udvisning blev indsat i udlændingelovens § 24 b ved lov nr. 429 af 5. oktober 2006. Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 1744 af 27. december 2016. Af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende lovændringen i 2016 (lovforslag nr. L 49 af 9. november 2016) fremgår bl.a.:

"1.2. Baggrund

Det fremgår af regeringsgrundlaget "Sammen for fremtiden" fra juni 2015, at regeringen ønsker at sætte ind over for udlændinge, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark.

Regeringen foreslår med dette lovforslag, at ordene "med sikkerhed" igen indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at en kriminel udlænding skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

...

Regeringen ønsker med lovforslaget at understrege, at det er uacceptabelt, at udlændinge misbruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet. Flere kriminelle udlændinge skal udvises. Alene i de tilfælde, hvor det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal udvisning undlades. I sådanne tilfælde udvises udlændingen betinget.

...

2.2. Forslag om at indføre ordene "med sikkerhed" i afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2

Regeringen ønsker, at flere kriminelle udlændinge skal udvises.

Det foreslås derfor, at ordene "med sikkerhed" indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at der fremover altid skal ske udvisning efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Er en udlænding omfattet af udlændingelovens §§ 22-24 eller 25, vil spørgsmålet om udvisning ene og alene afhænge af, om udvisning i det konkrete tilfælde med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Er dette ikke tilfældet, skal udlændingen udvises.

Dette skal gælde enhver form for kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf. ...

Det forudsættes, at domstolene i forbindelse med vurderingen af, om der skal ske udvisning, som i dag inddrager den relevante praksis fra bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Efter forslaget vil den klare hovedregel i udvisningssager således være, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Sigtet med ændringen er, at flere udvises.

I de tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, vil det være op til domstolene at vurdere konkret, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Det er lovgivers udtrykkelige ønske, at udvisning skal ske, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der sigtes herved navnlig til EMRK artikel 8. ...

...

2.3. Forslag om at indføre ordene "med sikkerhed" i reglerne om betinget udvisning

Som det fremgår af afsnit 2.2, foreslås det, at ordene "med sikkerhed" indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det foreslås i tilknytning hertil, at ordene "med sikkerhed" indsættes i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., og § 24 b, stk. 3, 1. pkt. Det betyder, at en

udlænding skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at en udlænding, der er idømt en betinget udvisning og i prøvetiden begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

I de tilfælde, hvor en udlænding, der er udvist betinget, begår ny kriminalitet, skal det vurderes, om udvisning fortsat med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller om sagens omstændigheder har ændret sig på en sådan måde, at der nu kan ske udvisning af udlændingen.

Dette vil være tilfældet, hvis de forhold, der på tidspunktet for idømmelsen af den betingede udvisning medførte, at udvisning ikke kunne ske, ikke længere er til stede, således at udvisning ikke længere med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tilsvarende vil gælde, hvis den nye kriminalitet er så grov, at den – alene eller sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet – efter en afvejning fører til, at udvisning ikke med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser uanset de personlige forhold, der tidligere bevirkede, at udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Fører Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed til, at der ikke kan ske udvisning af udlændingen ved ny kriminalitet inden for prøveperioden, skal der altid udvises betinget på ny, således at prøvetiden forlænges.

...

2.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

...

2.4.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Menneskerettighedsdomstolen) har en stat ret til at kontrollere udlændinges indrejse og ophold på dens territorium. Det kan således udledes af praksis, at EMRK ikke garanterer en ret for en udlænding til at indrejse og opholde sig i et bestemt land, og at de kontraherende stater har beføjelse til – som led i deres opgave med at opretholde offentlig orden – at udvise en udlænding, der er dømt for en forbrydelse.

EMRK indeholder ikke regler, der direkte tager sigte på at regulere medlemsstaternes adgang til at udvise udlændinge på grund af et strafbart forhold. I den forbindelse har EMRK artikel 8 dog betydning.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at indgreb i udlændingens ret til privat- eller familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet (udvisningen) skal varetage (proportionalitetsafvejning). Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis vil det i almindelighed være proportionalitetsafvejningen, der er afgørende for, om en udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8. Domstolen har i sagen *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008, angivet retningslinjer for denne proportionalitetsafvejning, bl.a. med henblik på at vejlede de nationale domstole om anvendelsen af artikel 8 i udvisningssager. I dommens præmis 68 opregnes følgende kriterier:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- De berørte personers statsborgerskab.
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer der viser familielivets effektivitet.
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret.
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder.
- Alvorligheden af de problemer, den medfølgende ægtefælle i givet fald vil blive udsat for i udlændingens oprindelsesland.
- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Menneskerettighedsdomstolen har også understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkelte sags konkrete omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

Det følger endvidere af dommens præmis 71, at de relevante kriterier i sager om en ung person, som endnu ikke selv har stiftet sin egen familie, er følgende:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår det, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

...

Selv om proportionalitetsafvejningen som nævnt altid vil være konkret, kan der på baggrund af EMD's praksis med nogen forenkling opstilles tre hovedkategorier af sager om adgang til at udvise kriminelle udlændinge efter EMRK artikel 8:

(1) Tilfælde af grov kriminalitet, hvor der næsten uanset familiemæssig eller anden tilknytning til opholdslandet vil være vidtgående adgang til udvisning, såfremt udlændingen har blot et minimum af reel tilknytning til sit oprindelsesland. I sager af denne karakter, hvor der forelå ganske stærk familietilknytning til opholdslandet, er udvisning fundet forenelig med artikel 8 i bl.a. *Boughanemi mod Frankrig*, dom af 24. april 1996 (senest idømt 3 års fængsel for alfonseri med skærpende omstændigheder og tidligere domme for indbrudstyveri og overfald), *Bouchelkia mod Frankrig*, dom af 29. januar 1997 (5 års fængsel for voldtægt og tyveri), *Boujlifa mod Frankrig*, dom af 21. oktober 1997 (15 måneders fængsel for tyveri, 6 års fængsel for væbnet røveri og 1½ års fængsel for røveri), *Benhebba mod Frankrig*, dom af 10. juli 2003 (2 års fængsel for narkotikakriminalitet samt tidsbegrænset indrejseforbud, tidligere 3 års delvist betinget fængsel for røveri og 9 måneders fængsel for indbrudstyveri), *Najafi mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 6. juli 2004 (15 måneders fængsel for røveri og våbenbesiddelse og 10 års fængsel for narkotikakriminalitet), *Cömert mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 10. april 2006 (3 års fængsel for seksuelle overgreb på klagerens datter samt trusler), *Lagergren mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 16. oktober 2006 (3 års fængsel for narkotikakriminalitet og bankrøveri), *Üner mod Holland*, dom af 18. oktober 2006 (7 års fængsel for drab samt tidsbegrænset indrejseforbud), *Kilic mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 22. januar 2007 (to klagere idømt henholdsvis 8 og 10 års fængsel for drab og røveriforsøg, begge var tidligere straffet for bl.a. vold; sagen er refereret i U 2005.1766 H), *Onur mod Storbritannien*, dom af 17. februar 2009 (4½ års fængsel for røveri samt indrejseforbud med mulighed for tidsbegrænsning og tidligere straffet for indbrudstyveri mv.), *Mbengeh mod Finland*, afvisningsafgørelse af 24. marts 2009 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet samt indrejseforbud på 5 år; klagerens hustru og barn kunne ikke forventes at følge ham til hjemlandet, men proportionalt i lyset af indrejseforbuddets længde), *Iyisan mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 9. februar 2010 (13 års fængsel for narkotikakriminalitet; klageren havde boet i Storbritannien i 38 år, men havde bevaret betydelige sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til hjemlandet, ligesom hans hustru talte sproget) samt *Zuluaga m.fl. mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 18. januar 2011 (10 års fængsel for narkotikakriminalitet; klagerens kone og barns opholdstilladelser var afhængige af hans, og de havde alle bevaret en kulturel, sproglig og familiemæssig tilknytning til hjemlandet).

(2) Tilfælde af mindre alvorlig, men dog ikke ubetydelig, eller eventuel gentagen kriminalitet, hvor udvisningsadgangen fortrinsvis vil bero på en nærmere vurdering af udlændingens relative tilknytning til opholdslandet og oprindelseslandet, herunder dennes familiesituation. Som eksempler kan nævnes *Jakupovic mod Østrig*, dom af 6. februar 2003 (10 ugers og senere 5 måneders betinget fængsel for indbrudstyveri samt tidsbegrænset indrejseforbud; klageren havde traumatiske oplevelser i oprindelseslandet og ingen familie tilbage dér; artikel 8 var krænket), *Yilmaz mod Tyskland*, dom af 17. april 2003 (3 års fængsel for overfald og tidligere 1 år og 10 måneders betinget fængsel for banderøveri og røveriforsøg; udvisning ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det hertil knyttede permanente indrejseforbud), *Keles mod Tyskland*, dom af 27. oktober 2005 (otte straffedomme over en 10-årig periode, heraf fire for alvorlige færdselslovovertrædelser; klager havde afsonet 10 måneders

fængselsstraf samt modtaget advarsel om udvisningsrisikoen; udvisningen var ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det permanente indrejseforbud), *Gomes mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 7. februar 2006 (1½ års fængsel for systematisk og grov hustrumishandling; klageren havde beskeden familiekontakt i opholdslandet; udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud var forenelig med artikel 8), *Andrews mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 29. september 2009 (47 kriminelle forhold over 16 år, herunder indbrudstyveri, dokumentfalsk og trafikforseelser, samt at han opholdt sig ulovligt i landet i den væsentligste del af perioden; familielivet var etableret og udbygget under det ulovlige ophold) samt *Miah mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 27. april 2010 (gentagne tilfælde af tyveri og indbrud for at finansiere et narkotikamisbrug; indrejste som 11-årig, blev misbruger som 16-årig, og begik de fleste forhold som ung voksen).

(3) Tilfælde, hvor udlændingens tilknytning til opholdslandet er særdeles stærk på grund af opvækst, langvarigt ophold, familiemedlemmer eller andre tilknytningsfaktorer, og hvor der derfor kun ved meget alvorlig kriminalitet vil foreligge så tungtvejende grunde til udvisning, at proportionalitetskravet anses for opfyldt. Hvis kriminaliteten har været mindre alvorlig, eller der er forløbet længere tid uden recidiv, siden den blev begået, vil tilknytningen i sådanne tilfælde normalt føre til, at udvisning anses for uproportional, i hvert fald hvis denne er forbundet med langvarigt eller permanent indrejseforbud. Som eksempel på statueret krænkelse af artikel 8 kan nævnes *Moustaquim mod Belgien*, dom af 18. februar 1991, *Beldjoudi mod Frankrig*, dom af 26. marts 1992, *Nasri mod Frankrig*, dom af 13. juli 1995, *Mehemi mod Frankrig*, dom af 26. september 1997, *Boultif mod Schweiz*, dom af 2. august 2001, *Amrollahi mod Danmark*, dom af 11. juli 2002, *Yildiz mod Østrig*, dom af 31. oktober 2002. Artikel 8 var tillige krænket i *Sezen mod Holland*, dom af 31. januar 2006 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet; der forelå særlige processuelle forhold og en mangelfuld vurdering af familiens tilknytning til oprindelseslandet), *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008 (18 måneders delvist betinget fængsel for indbrudstyveri, afpresning og legemsbeskadigelse og 15 måneders fængsel for indbrudstyveri; klageren var udvist med tidsbegrænset indrejseforbud, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, kriminalitetens overvejende ikke-voldelige karakter samt særlige personlige forhold), *Mutlag mod Tyskland*, afvisningsafgørelse af 25. marts 2010 (2 år og 11 måneders fængsel for bl.a. grov vold idømt kort efter løsladelse fra afsoning af en dom på 1 år og 10 måneder for vold samt udvisning for bestandig vurderet proportionalt, uanset at klageren var født og opvokset i opholdslandet; volden var eskalerende og klageren havde begrænset tilknytning til personer i opholdslandet og en vis tilknytning til hjemlandet), *Bousarra mod Frankrig*, dom af 23. september 2010 (5 års fængsel for narkotikakriminalitet, vold, tvang og våbenbesiddelse; klageren havde ingen bånd til sit hjemland, som han forlod, da han var 3 uger gammel), *A. A. mod Storbritannien*, dom af 20. september 2011 (4 års fængsel for gruppevoldtægt begået, da han var 15 år gammel; udvisning under henvisning til forebyggelse af kriminalitet blev anset for uproportional, da den først blev iværksat 7 år efter domsafsigelsen og 5 år efter løsladelse, og da klageren i mellemtiden havde taget studentereksamen og universitetsuddannelse og ikke havde begået ny kriminalitet) og *Emre mod Schweiz*, domme af 22. maj 2008 og 11. oktober 2010 (sammenlagt 18½ måneds fængsel, hvoraf en del var betinget, for bl.a. simpel og grov vold, overfald, tyveri, røveri, hærværk, hæleri, trusler mv. samt udvisning med indrejseforbud for bestandig/10 år, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, at han var indrejst som 6-årig, og at han havde begrænset tilknytning til hjemlandet).

...”

Landsrettens begrundelse og resultat

Strafudmåling

Uanset tiltaltes tilknytningsforhold til bandegrupperingen LTF Loyal To Familia BGP og den omstændighed, at forholdet er begået i en visitationszone under tilstedeværelse af andre bandemedlemmer, finder landsretten efter truslens karakter, at fængselsstraffen bør fastsættes til fængsel i 60 dage. Landsretten har herunder også inddraget i vurderingen, at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Tiltalte straffes herefter for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og udlændingelovens § 59, stk. 2, med fængsel i 60 dage og en bøde på 12.200 kr. Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Udvisning

T er ved den indankede dom fundet skyldig i et tilfælde af trussel om vold mod en politibetjent under dennes udførelse af tjenesten og er idømt en ubetinget straf af fængsel i 60 dage. En sådan straffelovsovertrædelse kan føre til udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6. Forholdet er begået i prøvetiden for den betingede udvisning efter Østre Landsrets anke af 13. august 2015, og rettergangsskridt vedrørende forholdet er ligeledes foretaget inden prøvetidens udløb. Dette indebærer, at T skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T er 31 år, ugift og har ikke børn. Han bor i Danmark, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisningen har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge forbrydelse og at sikre den offentlige orden, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Der skal herefter

alene tages stilling til, om det må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og Menneskerettighedsdomstolen har opstillet en række kriterier, som indgår i denne vurdering.

I en sag som den foreliggende, der angår en voksen mand, som ikke har etableret egen familie, indgår i proportionalitetsvurderingen navnlig det samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet.

Ifølge præmis 73 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008, Maslov mod Østrig, gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet en klar forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

T, der er pakistansk statsborger, er født og opvokset i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Hans forældre og søskende bor her i landet. Han har gået i skole her, men har ingen uddannelse ud over skolegangen og har efter det oplyste ikke formået at opnå fast arbejde.

Under hensyn til, at T er født i Danmark og har haft sin opvækst og skolegang her i landet, må der, afhængig af hans tilknytning til statsborgerskabslandet Pakistan, som anført af byretten stilles strenge krav til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

T har aldrig boet i Pakistan. Han har besøgt Pakistan 3-5 gange i ferier, senest i 2007. Han taler og forstår Punjabi. Han har ikke familie i Pakistan, men hans far er medejer af i hvert

fald et stykke jord og et hus i ... i provinsen Gujrat. T har således en vis social og kulturel tilknytning til Pakistan.

T er tidligere flere gange idømt lange fængselsstraffe, herunder har han afsonet ca. 10 års fængsel for navnlig voldskriminalitet, og han har trods en tidligere dom om betinget udvisning begået kriminalitet i prøvetiden. På baggrund af de mange domme, han har modtaget gennem årene, og hans personlige forhold, herunder hans stærke tilknytning til bandegrupperingen LTF Loyal To Familia BGP, er der grund til at formode, at han også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Det følger af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3, at varigheden af et eventuelt indrejseforbud i forbindelse med udvisning af T vil skulle fastsættes til 6 år.

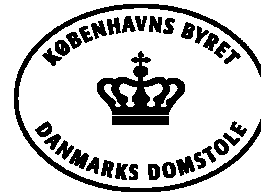
Uanset alvoren af den nu pådømte og tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet helhedsvurdering, herunder Ts meget begrænsede tilknytning til Pakistan, at udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke kan anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge kriminalitet og sikre den offentlige orden.

Da udvisning af T herefter med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder landsretten, at T alene er udvist betinget, jf. udlændingelovens § 24 b.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at fængselsstraffen fastsættes til 60 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Københavns Byret

Adv. DO 0100-70308-00150-17

DOM

afsagt den 9. oktober 2017 i sag

SS 3-20338/2017 Anklagemyndigheden

mod

T cpr-nummer ...86-...

P.t. Politigårdens Fængsel

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. august 2017. Tillægsanklageskrift nr. 1 og

tilkendegivelse er modtaget den 21. september 2017. T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved mellem den 31. juli 2017 kl. 23.50 og den 1. august 2017 kl. 00.45 i en af Københavns Politi meddelt visitationszone på Blågårds Plads i København N, som ledende medlem af gruppen Loyal To Familia (LTF), kort tid efter politiets visitation af dels tiltalte og af flere øvrige personer med tilknytning til LTF, at have truet med at øve vold mod tjenestegørende politiassistent Elleby, idet tiltalte, der var omgivet af flere andre personer med tilknytning til LTF, rettede fokus mod politiassistenten og udtalte: "Men dig... du har attitude - men det har vi også" eller lignende, og derefter til de øvrige personer med tilknytning til LTF sagde: "Husk hans ansigt" eller lignende, hvorefter tiltalte på ny rettede fokus mod politiassistenten og udtalte: "Det kan godt være, at du kan huske vores ansigter, men vi kan også huske dit" og "Pas godt på dig selv" eller lignende, hvorefter tiltalte på vej væk fra stedet, igen rettet mod politiassistenten, udtalte: "Pas på din ryg" eller lignende, alt imens flere af de øvrige tilstedeværende personer med tilknytning til LTF optog eller forsøgte at optage billeder og/eller video af politiassistenten.

2.

udlændingelovens § 59, stk. 2, ved i perioden fra den 3. november 2010 til 18. september 2015, at have

opholdt sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf udmålt i måneder og en bøde på 12.200 kr.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24 b, stk. 3, udvises af Danmark med et indrejseforbud efter rettens nærmere bestemmelse, dog ikke under 6 år, i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 2, jf. stk. 3.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom. Tiltalte har herunder gjort gældende, at forhold 2 er forældet.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne politiassistent A, politiassistent B, politibetjent C, politibetjent D, E, G, H og politiassistent J.

Tiltalte har til retsbogen i grundlovsforhør den 12. august 2017 afgivet følgende forklaring:

" ...

at han er medlem af LTF. Han vil ikke udtale sig om, hvorvidt han har en ledende rolle. Han har ikke været involveret i nogle af de skudepisoder, der har været, og kender ikke noget til konflikten.

Han blev den pågældende dag stoppet ved Blågårds Plads. Han kan ikke huske, hvem han var sammen med, men det er muligt, at det var andre fra LTF. Det er muligt, at de blev visiteret. Det er rigtigt, at der var en betjent der havde en smart attitude. Betjenten sagde "Hokus Pokus, du skal med mig ind og havde tøjet af i en opgang". Anholdte spurgte hvorfor, hvortil der blev svaret, at det var en visitationszone. Det var var en smart attitude, og han sagde til betjenten, at han havde et problem med sin attitude. Betjentens makker var også til stede. Han endte med at blive visiteret, og det foregik stille og roligt. Han kan ikke forstå, hvorfor han ikke blev anholdt på stedet, hvis han havde truet betjenten på stedet. Han sagde kun, at betjenten havde en negativ attitude. Han har ikke sagt de ting, som er angivet i sigtelsen. Der var en helvedes masse mennesker til stede og han ved ikke, om der var nogen, der sagde noget. Der var ikke nogen af de andre, der optog billeder af betjenten, så vidt anholdte ved.

Adspurgt af forsvareren forklarede anholdte, at politiet ofte kommer i området. Det kan ske flere gange om dagen, at man bliver visiteret. Det var mere måden, betjenten sagde det på. Han har ikke noget problem med, at politiet visiterer, men han kan godt blive irriteret. Der kan godt være mundhuggeri, men det ender aldrig med trusler. Den pågældende dag var der ikke noget, og han blev ikke sigtet for noget vedrørende trusler. Han kan godt komme til at sige "pas på dig selv" eller "pas på din ryg ik". Det er normalt for anholdte at sige, og han mener det ikke som trusler.

..."

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"..., at han ikke havde truet politibetjenten. Det passer, hvad han har forklaret i grundlovsforhøret.

Han blev visiteret sammen med nogle andre fra Loyal To Familia (LTF).

Han havde ikke nogen problemer med at blive visiteret den pågældende dag. Han havde et problem med den måde, betjenten visiterede dem på. Betjenten sagde "hokus pokus, du skal med ind i opgangen og visiteres uden tøj på".

Der var flere, der blev visiteret af betjenten den aften på den samme måde. Tiltalte syntes, det var en underlig måde at blive visiteret på.

På vej ind i opgangen spurgte tiltalte betjenten, hvorfor tiltalte skulle smide tøjet. Han har ikke været ude for før, at han skulle smide alt tøjet. Der var allerede nogle, der var blevet visiteret, og de var utilfredse med den måde, betjenten gjorde det på. De havde ikke været udsat for det før. De udtrykte deres frustration over måden, de blev behandlet på. Tiltalte følte sig uretfærdigt behandlet, og han blev irriteret over det.

Under visitationen blev der ikke sagt så meget. Tiltalte fulgte med ind i opgangen og gav betjenten sit id-kort. Tiltalte tog sit tøj af, mens betjenten var henne og give hans id-kort til en kollega. Betjenten kom tilbage og bad ham om at dreje rundt og sætte sig på hug. Betjenten bad ham om at blive siddende helt nøgen på hug, mens han tjekkede tiltaltes tøj. Efter visitationen var der en dårlig stemning, idet tiltalte ikke havde lyst til at tale til betjenten. Resten af visitation foregik uden, at der blev sagt så meget.

Idet tiltalte kom ud fra opgangen, begyndte folk at uddybe deres utilfredshed med betjenten. Tiltalte ønsker ikke at udtale sig om andre, men der var nogle, der sagde noget til betjenten. Betjenten virkede som en form for gruppeleder. Tiltalte ved ikke, om han har sagt, at betjenten havde en smart attitude. Han sagde til betjenten, at hans kollegaer havde en professionel måde at tackle det på, men at betjenten piskede stemningen op.

Tiltalte har sagt til betjenten, at han havde en negativ adfærd. Han har ikke sagt "pas på dig selv" eller "pas på din ryg". Der var noget mundhuggeri, fordi de havde været igennem en krænkende behandling. Han har ikke sagt til betjenten, at de også havde en negativ attitude. Tiltalte mener ikke, at der var nogen, der havde truet betjenten. De havde udtrykt deres utilfredshed med den behandling, de havde fået.

Tiltalte forklarede, at han ikke havde sagt "pas på dig selv" eller "pas på din ryg". Hvis han har sagt "pas på dig selv", er det en jargon mellem folk på Nørrebro og politiet, hvor de kunne finde på at sige "pas på dig selv" til hinanden. Mange af de betjente, som arbejder i området, har arbejdet der i lang tid, og tiltalte kender dem. De truer ikke hinanden.

Tiltalte vil ikke udtale sig om, hvad andre folk har sagt. Han så ikke nogen, der tog billeder. Tiltalte har ikke opfordret nogen til at huske betjentens ansigt. Han vil ikke udtale sig om, om han havde hørt andre sige, at de skulle huske betjentens ansigt.

Tiltalte forklarede, at LTF efter hans opfattelse ikke er i konflikt med nogen på nuværende tidspunkt.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at han havde set betjenten igen, dagen efter han blev visiteret. Han har også set ham andre gange. Betjenten vinkede til ham.

Tiltalte forklarede ad forhold 2, at han fik en midlertidig opholdstilladelse og et afslag på en permanent opholdstilladelse. Han er ikke gået særligt op i, om det var en permanent opholdstilladelse eller ej, da han er født i Danmark. Han fandt først i 2013 ud af, at hans opholdstilladelse var udløbet. Han henvendte sig til Udlændingestyrelsen for at få en opholdstilladelse. Han fik at vide, at han skulle have lavet en ny opholdstilladelse, og at det krævede, at han fik et pakistansk pas.

Udlændingestyrelsen ville ikke hjælpe ham, før han havde et pakistansk pas. Han henvendte sig personligt til Udlændingestyrelsen. Han havde kun sit sygesikringsbevis. Han havde på daværende tidspunkt ikke nogen billedlegitimation. Udlændingestyrelsen slog ham op i deres systemer, og han fik at vide, at han opholdt sig ulovligt i Danmark. Han fik at vide, at han skulle henvende sig på den pakistanske ambassade. Han udfyldte ikke nogen papirer. Han henvendte sig til den pakistanske ambassade, som nægtede at udstede et pas til ham.

Han gik igen til Udlændingestyrelsen og sagde, at han ikke kunne få et pas. Han fik at vide, at han skulle klage, fordi de ikke kunne hjælpe ham uden et pas. Han havde henvendt sig personligt i Udlændingestyrelsen. Han henvendte sig til den advokat, som hjalp ham på det tidspunkt. I den periode, hvor han sad fængslet, gjorde han ikke noget ved opholdstilladelsen, fordi han ikke var bekendt med, at han ikke havde en sådan.

Da han sad fængslet igen, havde han ingen kontakt til sin advokat. Han modtog et brev fra Udlændingestyrelsen, da han sad fængslet i 2014. Han afleverede brevet til sin bror, som gav det til hans advokat. Det var et brev om, at han opholdt sig ulovligt i Danmark. Han kunne ikke komme i kontakt med sin advokat. Han kunne ikke ringe til hende. Han kontaktede ikke Udlændingestyrelsen på daværende tidspunkt. Han fik først mulighed for at kontakte Udlændingestyrelsen senere.

Han fik en ny advokat ind over, fordi han fandt ud af, at den tidligere advokat ikke havde gjort noget ved sagen. Han kan ikke huske, hvornår den nye advokat kom ind i sagen. Han havde brev- og besøgskontrol, så han kunne ikke ringe til nogen, mens han sad fængslet. Han kunne ikke tage kontakt til Udlændingestyrelsen. Der var ikke nogen i fængslet, der kunne hjælpe ham med at tage kontakt til Udlændingestyrelsen. Han mener ikke, det kom frem i forbindelse med straffesagerne mod ham. Han mener, at han lavede skrivelser til Udlændingestyrelsen i 2015. Det passer med, at det var i september 2015, hvor han ansøgte. Det var der, det gik op for ham, at han var nødt til at få en ny advokat ind over til at hjælpe ham.

Foreholdt forsvarerens ekstrakt 2, side 34 bekræftede tiltalte, at det var ham, der havde skrevet det med håndskrift. Han skrev til sin tidligere forsvarer, advokat Gitte Juul. Han gav brevet til sin bror og bad ham om at give det videre til Gitte Juul. Han gik stærkt ud fra, at Gitte Juul ville tage kontakt til Udlændingestyrelsen for ham. Tiltalte havde prøvet at få et

pas, mens han sad fængslet. Han fik først sin opholdstilladelse, da han blev løsladt i 2017. Han henvendte sig til Udlændingestyrelsen, hvor han fik besked på, at han skulle have et pas. Han blev henvist til den pakistanske ambassade igen. Han kunne stadig ikke få et pas, og det forklarede han Udlændingestyrelsen. Han fik et papir med en opholdstilladelse. Han fik optaget geometri hos Udlændingestyrelsen efterfølgende, og han fik et opholdskort. ..."

Vidnet politiassistent A har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var på arbejde den pågældende aften. Københavns Politi havde en målrettet indsats mod bander med indførelse af visitationszoner. Hans opgave var at lede efter personer med bandetilknytning og foretage visitation af dem. Han kørte sammen med sine kollegaer til Blågårds Plads. Der var tre patruljevogne og i alt seks politibetjente. De gik rundt sammen og ledte efter personer, som de kunne visiteret.

Stemningen var som den plejede, da de ankom, men da de gik rundt og foretog deres arbejde, begyndte stemningen hurtigt at blive lidt mere ond. Stemningen var dårligere end normalt. De personer, der skulle visiteres, blev trukket ind i en opgang, hvor de blev visiteret. Derefter lod de dem gå. Folk begyndte at stimle sammen uden foran opgangen og stod i en flok og afventede de personer, der var blevet visiteret.

Der blev visiteret fem personer, hvoraf han kan huske navnene på tre af dem. Han kender nogen af dem ved navn, og ellers kan han genkende deres ansigter. Det var alle personer med tilknytning til Loyal To Familia (LTF). Der var ni personer til stede fra LTF, og de visiterede fem af dem. De personer fra LTF, der ikke blev visiteret, stimlede sammen ude foran opgangen sammen med andre personer.

Vidnet og hans kollega foretog visitation af tiltalte. Vidnet tjekkede døren til opgangen, da han havde taget tiltalte med ind i opgangen. Det var en lidt atypisk visitation, fordi tiltalte tog alt tøjet af inde i opgangen, inden de bad ham om det. Tiltalte stillede sig demonstrativt op. Normalt overværer vidnet og hans kollega, at tøjet bliver taget af før en visitation. Vidnet mener ikke, han sagde noget bestemt til tiltalte, da han udpegede ham til at komme med til visitation. Han udpegede blot tiltalte og sagde, at det var hans tur. Efter at tiltalte var blevet visiteret, bad de ham gå udenfor igen, hvor han stillede sig op sammen med de andre ude foran opgangen. Vidnet vidste godt, hvem tiltalte var. Han kendte hans navn og ry. Vidnets opfattelse er, at tiltalte er en af de toneangivende personer i LTF, hvis ikke den toneangivende i LTF.

Vidnet og hans kollega tog den næste person ind til visitation. Den person var meget irriteret over at skulle visiteres og havde en lidt truende adfærd. Han spurgte vidnet, om han havde lyst til at slå ham. Personen hedder G. Han kender vidnet også fra gaden som en del af LTF. G blev visiteret og kom ud på gaden igen.

Nu var stemningen på pladsen blevet rigtig dårlig. Vidnet hørte nogen sige, at der skulle tages billeder af vidnet. Der blev sagt "det er ham der", og vidnet blev udpeget. Vidnet og hans kollegaer bad personerne om at forlade stedet. Tiltalte sagde herefter til vidnet "pas på

dig selv". En person sagde også "pas på din ryg". Vidnet ved ikke, om det var tiltalte. Det var vidnets opfattelse, at det ikke var venligt ment. Hele stemningen var dårlig. En person, der hed H, sagde til vidnet, at han ikke var den eneste med attitude. H og tiltalte stod lige ved siden af hinanden. Vidnet hørte ikke, hvad der ellers blev sagt. Vidnet og hans kollegaer stoppede derefter deres politiforretninger. Vidnet så på kollegaerne og sagde "hvad skete der?".

Vidnet er sikker på, at det var tiltalte, der sagde, at han skulle "passe på sin ryg", og at vidnet "ikke var den eneste med attitude". Der blev opfordret til at tage billeder af vidnet, og personerne hev deres telefoner frem. Vidnet ved ikke, hvem der sagde, at der skulle tages billeder af ham. Det var en i flokken. Vidnet kan ikke huske ordret, hvad tiltalte sagde.

Foreholdt bilag 2-1, side 2, nederst bekræftede vidnet sin forklaring om, at tiltalte også havde sagt, at man skulle huske vidnets ansigt. Det opfattede vidnet også som truende. Vidnet følte, at han blev udpeget, og at han var i fokus.

Foreholdt samme bilag, side 2, 3. sidste afsnit, bekræftede vidnet, at det var H og ikke tiltalte, som sagde, at vidnet ikke var den eneste med attitude. Vidnet opfattede det som om, at de andre betjente var gode nok, men ikke vidnet.

Vidnet så nogle personer, der tog deres telefoner frem, men han ved ikke, om der blev taget billeder. Der var ingen blitz. Det var lige, da tiltalte og vidnet var kommet ud fra opgangen og stod og talte, at nogen sagde, at der skulle tages billeder af vidnet.

Episoden sluttede med, at tiltalte fik gennet sine mænd sammen, og de gik hen mod en kiosk ved Korsgade. Det var på tiltaltes befaling, at de gik. De andre ville gerne blive og diskutere mere med politiet.

Vidnet tog sammen med kollegaerne tilbage til stationen, hvor de talte episoden igennem. De blev enige om, at der var tale om trusler. De talte om, om det var noget, de skulle handle på. I deres arbejde hører de mange ting, og her var der ikke tale om en "jeg slår dig ihjel" trussel. Vidnet skrev til operativ specialafdeling, som skulle tage stilling til, hvad der skulle ske. De var ikke nok politifolk til stede på pladsen til at foretage anholdelser på stedet, da det ville have givet ballade.

Vidnet har længe haft den opfattelse, at der var nogle personer, der havde et dårligt øje til ham og ikke brød sig om hans måde at foretage visitationer på. Det er imidlertid første gang, han har følt sig udpeget på den måde, og det havde han det ikke godt med. Han oplevede det som meget personligt.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han hørte tiltalte sige "pas på dig selv". Han ved ikke, hvem der sagde "pas på din ryg". Det var H, som sagde, "du har attitude, men det har vi også".

Foreholdt bilag 2-1, side 2, 2. og 3. sidste afsnit, bekræftede vidnet, at det med attitude kun blev sagt en gang. Det er korrekt, hvad han har forklaret om billeder. Det var tiltalte, der

opfordrede til, at man skulle huske vidnets ansigt. Folk stod ikke og råbte i munden på hinanden.

Vidnet kan ikke huske, hvem der blev visiteret først. Det var ikke tiltalte. De hyggesnakkede ikke, men visiterede folk i bund. De gør det grundigt. Det vil sige, at folk stod afklædte i opgangen. Der er kollegaer, der gør det anderledes. Dem der kender vidnet ved godt, at han gør det sådan. Det var atypisk, at tiltalte afklædte sig foran dem fra start af. Det var en anderledes måde at gøre det på.

Vidnet mener, at der var en af dem, måske G, der spurgte ham, om han havde noget imod LTF. Men vidnet visiterer normalt altid sådan. Det foregår ved, at folk bliver helt afklædt. Det afhænger dog af stedet. Hvis ikke det er muligt at tage folk til side, så skal folk ikke afklædes helt. Ved en god visitation, er folk helt afklædt.

Foreholdt bilag 2, side 2, 3. afsnit, bekræftede vidnet at have udtalt sådan. Han tror, at det er efterforskeren, der ikke har udpenslet, hvem der sagde hvad. Vidnet har forklaret det nærmere under den anden afhøring.

Vidnet ved, at der var telefoner, der blev taget op på stedet, da der blev talt om, at der skulle tages billeder af ham, men han så ikke, om der blev taget billeder. Tiltalte havde ikke sin telefon fremme.

Vidnet har ikke efterforsket, om der rent faktisk blev taget billeder. Vidnet ved ikke, hvorfor H ikke også er blevet sigtet. Vidnet er ikke involveret i sagsbehandlingen. Han har ikke hørt til sagen siden afhøringen den 9. august 2017, men han har dog hørt, at sagen er blevet til noget.

Foreholdt af anklageren bilag 2, side 2, 3. afsnit, bekræftede vidnet, at vidnet har forklaret, at tiltalte sagde til sine mænd, at de skulle huske vidnets ansigt.
..."

Vidnet politiassistent B har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var på arbejde den pågældende aften. Han kørte sammen med en elev. De havde aftalt at lave en indsats mod bandegrupperinger den aften. De kørte tre patruljevogne til Blågårds Plads. De var seks kollegaer. Da de ankom til pladsen, var der ca. to personer til stede, som de tog kontakt til. Personerne var LTF'ere. Der gik et par minutter, så var der 8-10 personer til stede på pladsen.

De valgte at visitere personerne inde i en opgang. Personerne var kendte fra bandekriminalitet. Personerne havde tilknytning til LTF, som hører til på Blågårds Plads. Tiltalte kom til stede efter et par minutter. Han var der ikke som en af de første. Vidnet kender tiltaltes navn og ved, at tiltalte er tilknyttet LTF. Vidnet kender til tiltaltes baggrund og ved, at han er voldsdømt.

De begyndte at visitere i opgangen. Stemningen var først god nok. De tog dem en for en. Tiltalte var den tredje eller fjerde, som de visiterede. Vidnet visiterede tiltalte sammen med sin kollega, A. Vidnet kunne godt mærke, at tiltalte var meget irriteret på A, men ikke på vidnet. Tiltalte spurgte A, om han havde nogle problemer med LTF eller tiltalte. Tiltalte havde taget alt tøjet af, inden de havde bedt ham om det. Tiltalte nedstirrede A under hele visitationen. Der var ikke noget på tiltalte. Da visitationen var overstået, gik de ud, og tiltalte gik fra stedet sammen med de andre personer.

Der gik et par minutter, så kom de tilbage med en ny person, som ikke var blevet visiteret, og ham skulle de visitere. Nu var stemningen blevet dårlig. Tiltalte og de andre personer stod 5-6 meter fra vidnet. De stod i en samlet flok. Tiltalte pegede på A og sagde; "du skal til at passe på nu, pas på din ryg, det er dig med skægget". Tiltalte sagde også til A, at han skulle passe på sin attitude. Der blev sagt noget fra en anden person også. Det var også noget med, at de skulle passe på deres ryg.

Vidnet opfattede udtalelserne fra tiltalte som trusler. Der havde ikke været nogle problemer med vidnet selv. Udtalelserne var rettet mod A. Vidnet opfattede det som, at de ikke skulle bestemme og gøre deres arbejde. Det var ikke til at misforstå, hvad der blev sagt. Vidnet kan ikke se, at det var ment som andet end en trussel over for dem og især over for A, som der blev peget på.

Tiltalte og de andre personer gik væk, mens de råbte nogle ting. Vidnet hørte ikke, hvad der blev råbt. Vidnet så ikke nogen telefoner. Tiltalte og en anden person begyndte at gå fra stedet, og så gik de andre personer efter dem. Det er vidnets opfattelse, at tiltalte har en styrende rolle i LTF.

Vidnet og hans kollegaer overvejede, om de skulle anholde tiltalte på stedet. Men de var kun seks betjente, og tiltalte og hans venner var 8-10 personer, så de aftalte at skrive noget om det i stedet.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det var tiltalte, der spurgte, om vidnet og hans kollegaer havde noget imod LTF. Der var også en anden person, som havde sagt det. Han mener, at det var en person, der hedder H, der sagde det. Tiltalte sagde flere gange til A inde i opgangen, mens han var i gang med at visitere ham, at A havde et attitudeproblem. Vidnet er 100 % sikker på dette.

Tiltalte sagde til A "pas på dig selv" og "pas på din ryg".

Foreholdt bilag 3 forklarede vidnet, at han blev afhørt telefonisk, mens hans elev D var til stede. D hørte, hvad vidnet forklarede. Vidnet havde ikke talt med D om, hvem der havde hørt hvad.

De havde ikke nok personale til at anholde tiltalte på stedet. Det var ikke af andre grunde.
..."

Vidnet politibetjent C har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun var på arbejde den pågældende aften. De var tre patruljer som tog til Blågård's Plads for at foretage visitationer i visitationszone. Hun har prøvet det en enkelt gang før. Hun var ikke selv med til visitationerne, fordi hun er kvinde, og de visiterede mænd. Hun stod ude foran døren til opgangen. Stemningen var fin, da de ankom. Vidnet kendte ikke navnene på personerne, som de visiterede, men hun havde muligvis set nogle af dem før. De spillede lidt op og gjorde ikke helt, som politiet sagde, men de var ikke aggressive.

Hun var ikke i tvivl om, at de personer, de tog fat i og visiterede, tilhørte LTF. Det var første gang vidnet så tiltalte. Det var hende, der fik hans idkort og tjekkede op på ham i systemet. Vidnet kendte ham af navn. Tiltalte var ikke til stede, da politiet kom, men han kom til stede meget hurtigt efter. Det var tydeligt, at han var en ledende person, og at de andre lyttede til ham og gjorde, hvad han sagde.

Hun stod lidt væk fra kollegaerne. Hun kunne mærke, at situationen blev lidt mere presset, og at stemningen havde ændret sig på grund af visitationerne. Hun gik over til kollegaerne. Tiltalte og hans venner havde set sig sure på A, som er vidnets køremakker, da han havde stået for visitationerne.

Tiltalte gik ind foran sine venner og sagde, mens han kiggede på A, at "de skulle huske hans ansigt". To af tiltaltes venner gik ind foran A og kiggede på ham. Der blev sagt til de andre betjente, at de gjorde deres arbejde ordentligt, så udtalelsen var rettet mod A, som havde attitude.

Tiltalte var på vej til at gå, og man kunne mærke, at de andre personer var på vej til at gå sammen med ham. Tiltalte vendte sig mod A og sagde "pas på dig selv, pas godt på dig selv", mens han kiggede intenst på A. Vidnet opfattede det som en trussel specielt henvendt til A. Det blev sagt i forlængelse af de andre ting, der blev sagt henvendt til A.

Der blev sagt noget om, at A havde attitude. Der blev sagt, at vidnet og hendes kollegaer gjorde deres arbejde godt, men at A havde attitude. Hun er ikke 100 % sikker på, hvem der sagde det, men hun mener, at det var tiltalte. Der blev også sagt nogle andre ting, som hun ikke bed mærke i.

Foreholdt bilag 4-1, side 2, nederst, forklarede vidnet, at tiltalte pegede på A, da han sagde det. Hun husker ikke, om tiltalte ordret sagde det, som hun har forklaret til politiet.

Da tiltalte sagde "pas på dig selv" og "pas godt på dig selv", var han på vej væk. Han forlod pladsen efterfølgende sammen med sine venner. Vidnet forstod det, som tiltalte sagde, som en trussel. Det var tydeligt at se i tiltaltes ansigt og på hans kropssprog, at det ikke blev sagt kammeratligt på nogen måde. Det blev sagt som en advarsel om, at A skulle se sig for, når han færdedes omkring.

Hun så ikke nogen tage billeder af hende eller hendes kollegaer.

Det første vidnet gjorde, da hun satte sig ind i bilen sammen med A, var at tale med ham om episoden, da hun opfattede det, der var sket, som en trussel.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun spurgte A, hvordan han havde det med det. Det er normalt, det de bliver kaldt ting, men her var det mest i forhold til, hvem der havde sagt det, og måden tingene var blevet sagt på.

A er meget mere erfaren end vidnet. Vidnet forstod det sådan, at tiltalte mente, at A havde et attitudeproblem, fordi A visiterede i bund. Det betyder, at alt tøjet skal tages af. Hun var ikke inde i opgangen, så hun ved ikke, hvor grundigt der blev visiteret. Så vidt hun husker, sagde tiltalte til A, at han havde attitude. Det blev sagt, efter at alle var blevet visiteret. Det var udenfor opgangen. A var nok den, som havde ledet visitationen.

Vidnet har set H før, men hun kan ikke sætte ansigt på navnet. Hun ved ikke, om der blev sagt noget om attitude mere end en gang. Tiltalte sagde ikke noget om A, når han ikke var der.

Hun er 100 % sikker på, at tiltalte sagde til sine venner, at de skulle huske As ansigt, og at tiltalte sagde "pas på" til A, men hun kan ikke huske, hvem der sagde, at "vi kan også huske ansigter". Hun kan ikke huske ordret, hvordan det blev formuleret.
..."

Vidnet politibetjent D har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var på arbejde den pågældende aften. De skulle foretage visitationer i visitationszonen på Blågårds Plads. Han er politielev og kørte sammen med en kollega. Da de kom ind på pladsen, var der to personer til stede. Det blev besluttet, at de skulle visiteres. Vidnet var ikke med til at visitere dem, men stod ved siden af.

Vidnet gik over på den anden side af pladsen sammen med en kollega. Han fik at vide, at der var kommet flere personer til stede, og da han kom tilbage, var der 8-10 personer. Hans kollegaer var i gang med at visitere en af dem. Vidnet fik at vide, at det var tiltalte. Vidnet holdt øje med de personer, der stod udenfor. De pustede sig op.

Da tiltalte kom ud, forlod han stedet sammen med sine venner. Vidnet og hans kollegaer blev lidt på stedet. Tiltalte og hans venner kom tilbage kort tid efter. De havde en ny person med, som hedder G. Vidnet visiterede G sammen med en kollega. Da de kom ud fra opgangen efter visiteringen af ham, var alle visiteret.

De stod overfor hinanden. Tiltalte udpegede vidnets kollega, A, ved at pege på ham med en finger. Tiltalte sagde "du har et attitudeproblem. De andre er ok. Men du har et attitudeproblem. Du skal til at passe på". Vidnet og hans kollegaer bad dem om at trække lidt væk. De trak væk, men tiltalte vendte sig om og sagde "du skal passe på din ryg" og "du skal passe på", mens han så intenst og truende på A. De andre stemte i med tilråb.

Vidnet stod lige ved en person, der hedder H, som sagde det samme som tiltalte for at bakke ham op. Vidnet er 100 % sikker på, at tiltalte sagde "du skal passe på" og/eller "pas på din ryg". H gentog "pas på".

Vidnet hørte ikke, at der blev opfordret til at huske noget. Han kan ikke huske det. Han så ikke nogen af personerne tage deres telefoner frem. Han kan ikke huske det. Stemningen var ikke særlig god. Den skiftede fra dårlig til ubehagelig. Det var tydeligt, at de ikke brød sig om at blive visiteret. Tiltalte udpegede A og sagde "du skal passe på" i en truende tone. Vidnet opfattede det bestemt som en trussel. Tiltalte kiggede meget intenst og truende på A, mens han sagde det.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte sagde "du skal passe på", idet han trak sig væk for at gå fra stedet. Tiltalte så intenst på A, da han sagde "du har attitude". Vidnet hørte ikke tiltalte sige "pas på dig selv". Vidnet tolkede det, som om tiltalte sagde "pas på din ryg", men han er ikke 100 % sikker på afslutningen af sætningen.

Foreholdt bilag 5, side 2, 2. sidste afsnit bekræftede vidnet, at han ikke var sikker på, at sætningen blev afsluttet med "din ryg".

Vidnet forklarede, at han ved, hvem G er, men han har kun set ham den ene gang. Han hørte ikke G sige noget. Han hørte H stemme i, da tiltalte sagde "du skal passe på". H sagde først noget, da de gik væk fra stedet.

Foreholdt bilag 5, side 2, midten, bekræftede vidnet at have forklaret til rapporten som anført, herunder at tiltalte sagde det med attitude og "pas på", og at H gentog "pas på". Vidnet kan ikke huske, om H sagde det to gange.

Vidnet kørte sammen med sin kollega B. De talte ikke om episoden, da de kørte fra stedet.

Udspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at han hørte tiltalte sige til A "du skal passe på din..." Han er usikker på, om det sidste ord i sætningen er "ryg".
..."

Vidnet E har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var til stede den pågældende aften. Politiet kom og foretog visitationer. Vidnet var der til at starte med. Han var sammen med nogle venner. De var 5-7 personer. Tiltalte var der også. Vidnet er medlem af LTF. Hans venner og tiltalte er også medlemmer af LTF.

Forsvareren oplyste, at det ikke vil blive bestridt, at tiltalte er leder af LTF.

Vidnet forklarede, at han var en af de første, der blev visiteret. Han blev hevet ind i en opgang af fire betjente. Han blev bedt om at tage alt sit tøj af. Han blev lyst på med en lommelygte på sine kønsdele, og han blev bedt om at gå i hug nøgen. Det var meget krænkende. Han har aldrig prøvet noget lignende. De var flere personer, der fik samme

behandling. Vidnet var irriteret og skræmt over at blive behandlet sådan. Det var ikke normalt og er ikke sket før. Vidnet er blevet visiteret 50 gange før.

Den betjent, der visiterede ham, er han blevet visiteret af før. Han er kun blevet visiteret på den krænkende måde af den ene betjent. Betjenten havde skæg og nogle tatoveringer på armene. Der var ikke tilråb mod politiet fra hans venner. Visiteringerne foregik helt roligt. Vidnet blev ydmyget, og han blev irriteret og sagde, at det var langt ude. Der blev sagt nogle småting. Han kan ikke huske i detaljer, hvad der blev sagt. Det blev sagt i irritation. Der blev bl.a. sagt "kan vi få dit tjenestenummer". Han kan ikke præcist sige, hvem der sagde noget. Vidnet har indgivet tre klager over den betjent, der visiterede ham. Vidnet hørte ikke tiltalte sige noget til betjentene. De forlod alle sammen stedet, da alle var blevet visiteret. Vidnet sagde måske "pas på god arbejdslyst". Der var ikke nogen form for trusler.

Der var en betjent, som var særlig irriterende. Der var fire mænd og en kvinde. Der blev ikke sagt noget bestemt til den betjent, som vidnet følte sig krænkede af. Vidnet bemærkede ikke, om der var en betjent, der blev peget ud.

Betjenten har et attitudeproblem, men vidnet har ikke hørt tiltalte sige noget til nogen af betjentene. Vidnet har ikke hørt, at tiltalte har sagt noget andet end i irritation. Vidnet har ikke hørt, om der blev sagt til betjenten, at han skulle passe på. Vidnet sagde til ham, at det var en voldsom måde at visitere på, og at det var umenneskeligt, og hvorfor han gjorde det sådan. Han kan godt have spurgt betjenten, om han visiterede ham på den måde, fordi han var LTF'er.

Foreholdt bilag 17-1, side 3, forklarede vidnet, at der var noget irritation efter visitationen, og det kan måske være det, tiltalte har udtrykt.

Vidnet forklarede, at han og hans venner grinede lidt, da de gik fra stedet.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han var alene med betjentene, da han blev visiteret. De andre blev visiteret på samme måde. Der var andre end ham, der var meget utilfredse med den måde, det blev gjort på. Vidnet havde set betjenten før, og han er blevet visiteret af den samme betjent før. Vidnet kunne se på de andre betjente, der var til stede, at det var en forkert fremgangsmåde, visitationen foregik på. Der var fire betjente i opgangen. Der var i hvert fald fire LTF'ere, der blev visiteret på den samme måde.
..."

Vidnet G har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var til stede på Blågårds Plads den pågældende aften. Han var sammen med tiltalte og nogle andre personer. De var måske seks personer fra LTF.

Vidnet blev visiteret. Han blev taget med ind i en opgang, hvor han skulle smide alt sit tøj. Han skulle sætte sig ned på hug, mens han var nøgen. Han har aldrig prøvet det før, og det var ubehageligt. Vidnet blev sur på den betjent, der førte an. Betjenten havde skæg. Vidnet blev ved med at stirre på betjenten. Der var lidt ping-pong frem og tilbage. Vidnet sagde til

betjenten, at han ikke kom langt med den måde at være på. Vidnet sagde til ham, at han skulle passe på sig selv. Han sagde det, før han gik ud af opgangen.

Da vidnet kom ud af opgangen, stillede han sig sammen med de andre, der var blevet visiteret, og nogle andre af hans venner. Politiet stod for sig selv til at starte med, men så kom politiet hen til dem og sagde, at de ikke skulle stå der. Vidnet sagde til de personer, der ikke var blevet visiteret, at de skulle huske betjentens ansigt, og at de skulle filme ham. Vidnet sagde "husk ham der, han er speciel, han kan lide at se os nøgne". De skulle huske betjenten, så de kunne gå deres vej, når de så ham, så de ikke blev hevet med ind i en opgang og blev visiteret på den krænkende måde.

Vidnet hørte ikke andre, der sagde noget til betjenten. Der var mange personer, der samlede sig. H var sammen med vidnet. Vidnet kan ikke huske, om og hvad H sagde til betjenten. Han kan heller ikke huske, om tiltalte sagde noget til betjenten. Vidnet har ikke talt med H om, hvad de skulle forklare i retten. Vidnet havde ikke regnet med, at han skulle vidne i retten.

Stemningen mellem dem og politiet var normal, men lidt irriterende efter det, der lige var sket ved visitationen. Der var også nogle personer, der talte hyggeligt med politiet. Der var ikke på noget tidspunkt, at politiet trak deres knipler eller peberspray. Politiet stod der bare stille og roligt.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han sidder varetægtsfængslet. Han er underlagt besøgs- og brevkontrol.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke kan huske, siden hvornår han blev fængslet. Måske var det i sidste uge.
..."

Vidnet H har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var til stede på Blågårds Plads den pågældende aften. Vidnet var med fra start af. Der kom 5-6 betjente. Vidnet var sammen med tiltalte og nogle andre brødre. Han kan ikke huske præcis, hvor mange de var, men de var en del.

Vidnet kender den betjent, som mener, han er blevet truet. Han kan genkende ham på hans skæg. Vidnet ved ikke, hvad han hedder. Betjenten har visiteret ham flere gange på meget krænkende måder. Betjenten er meget højtråbende og irriterende. Det er altid den betjent, der går forrest, og så følger de andre betjente bare med.

Vidnet mener, at han blev visiteret den pågældende dag. Han stod sammen med betjenten og en af hans kollegaer. De stod sammen inde i en opgang, hvor vidnet skulle tage alt sit tøj af. Vidnet er aldrig tidligere blevet visiteret ved at skulle tage alt sit tøj af, og det skabte frustrationer.

Man skulle sætte sig ned på hug, mens man var nøgen. Betjenten stod og råbte og skreg lige op i ansigtet på dem. I et enkelt tilfælde blev der også brugt lommelygte.

Vidnet blev meget sur den pågældende aften. Han sagde til sine venner, at de skulle huske betjentens ansigt. Det var ikke ment som nogen trussel mod betjenten. Han kan ikke huske, om tiltalte sagde noget til betjenten. Hvis tiltalte har sagt noget, så er det nok "pas på dig selv". Det var meget normalt for dem at sige sådan. Vidnet tog et billede af betjenten til Snapchat. Det var kun vidnet, der tog et billede af ham. Betjenten sagde "truer du mig, truer du mig". Der var en, der råbte noget til betjenten.

Der var også dårlig stemning de andre gange, den pågældende betjent har stået for visitationerne. Det er betjentens adfærd, der skaber en dårlig stemning. Betjenten råber og skriger af dem, han visiterer. Der var også nogle af de andre i flokken, der sagde noget til betjenten, men det var ikke nogle trusler. Der blev ikke sagt noget til nogen af de andre betjente. Vidnet mener, at han sagde til betjenten, at han skulle passe på sin ryg og passe på sig selv.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at vidnet var på stedet sammen med G, E, tiltalte og nogle andre venner. De er alle sammen tilknyttet LTF. Vidnet forklarede, at tiltalte ikke rigtig sagde noget til betjenten. Det var meget naturligt for tiltalte at sige "pas på dig selv", når man skilles. Vidnet kan ikke huske, om han hørte tiltalte sige "pas på dig selv" til betjenten. Vidnet og nogle af de andre var meget irriterede på den pågældende betjent. Tiltalte var ikke decideret irriteret på betjenten. Det var ikke venlige ting, vidnet sagde til betjenten.

Foreholdt bilag 19-2, side 2, 4. afsnit bekræftede vidnet, at han har forklaret, at der var noget mundhuggeri mellem ham og betjenten. Det er muligt, at han har forklaret, at tiltalte sagde "pas på dig selv" til betjenten. Han kan nu huske, at tiltalte sagde sådan til betjenten.

Han havde ikke lyst til at fortælle politiet på daværende tidspunkt, at det var ham, der sagde til flokken, at de skulle huske betjentens ansigt. Han ville hellere vente med at udtale sig, til han sad foran en dommer. Han fortalte heller ikke noget om billedet på Snapchat til politiet. Det ville han også vente med at fortælle om, til han sad foran en dommer. Han tænkte ikke på, at tiltalte sad varetægtsfængslet for at sige det og måske kunne blive løsladt, hvis vidnet fortalte til politiet, at det var ham.

Det kan godt være, at de gik fra pladsen og kom tilbage igen. Det er meget muligt. Vidnet holder fast i, at udtrykket "pas på dig selv" var venligt ment. Vidnet stod sammen med sine venner i en flok. Han stod ved siden af tiltalte. ..."

Vidnet politiassistent J har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er ansat i bandemoniteringen under Københavns Politis Efterretnings- og Analysesektion II. Hans opgave er at indsamle og analysere informationer om bandegrupperingerne i København. Det har han arbejdet med længe. Tidligere har han

arbejdet to år i Københavns Politis operative afdeling, hvor han på gadeplan har arbejdet med bandegrupperinger.

Anklageren dokumenterede fra bilag 16-1-2, rapport af 19. september 2017.

Vidnet forklarede, at han har udfærdiget rapporten, hvoraf det fremgår, at det vurderes, at der aktuelt er en verserende voldelig konflikt mellem LTF og Brothas, og at der anvendes skydevåben.

De efterretninger, som de bruger, kan komme fra politiets sagsstyringssystem, igangværende og afsluttede efterforskninger samt kilder. Kilderne kan være anonyme, men der sker validering både på oplysningerne og på kilderne. På baggrund af de indsamlede oplysninger har de vurderet, at der er en igangværende konflikt mellem LTF og Brothas. Han kan ikke komme det nærmere, uden at kompromittere igangværende efterforskning og kilder.

Visitationszonerne oprettes på baggrund af de oplysninger, som de indsamler, og er oprettet på baggrund af den verserende konflikt.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han ligger inde med nogle oplysninger, som kan kompromittere kilder. Kilderne er i forhold til omverdenen anonyme, men politiet kender deres identiteter. Der er folk, som er sigtede for episoder, som er en del af bandekonflikten. Han vil ikke sige, hvem som er sigtet. Men han kan sige, at der er en skudepisode, som er foregået den 25. juli 2017, hvor der er tre sigtede personer, som er varetægtsfængslede. Episoden foregik på Røvsinggade. Han kan ikke udtale sig om, hvilken gruppering de sigtede tilhører.

..."

Oplysningerne i sagen

Ad forhold 1

Der er forevist kort og dokumenteret meddelelse fra Københavns Politi, hvoraf det fremgår, at der fra den 20. juli 2017 kl. 12.00 til den 3. august 2017 kl. 12.00 blev oprettet visitationszone i geografisk afgrænsede områder, som blandt andet omfattede Blågård Plads. Det fremgår af meddelelsen, at målet med visitationszonen er at skabe tryghed for borgerne i området, blandt andet ved målrettet indsats at forhindre, at personer bærer eller besidder våben.

Der er dokumenteret rapport af 19. september 2017 fra Københavns Politi, Efterretnings- og Analysesektionen (EAS), hvoraf blandt andet fremgår, at det er EAS' vurdering, at der aktuelt er en verserende voldelig konflikt mellem på den ene side Loyal To Familia og på den anden side Brothas, og at de som led i konflikten har anvendt skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller har begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

Ad forhold 2

I brev af 31. juli 2008 stilet til tiltaltes daværende advokat meddelte Udlændingesservice tiltalte afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse.

Tiltaltes tidsbegrænsede opholdstilladelse blev samtidig forlænget til den 3. november 2010.

Ved brev af 14. maj 2014 til tiltalte c/o Vestre Fængsel meddelte Udlændingestyrelsen tiltalte, at hans opholdstilladelse udløb den 3.

november 2010 og fremsendte skema til udfyldelse vedrørende ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse. På brevet er med håndskrift skrevet:

"Hey Gitte, jer er løbet ind i den samme problem som jeg gjorde dengang under Aalborg sagen og føler mig endnu engang som en immigrant, hehe, selvom jeg er født her. Så jeg tænkte på om du ik gad og skrive ind til dem på vegne af mig som dengang og søge en permanent opholdstilladelse og så må vi se hvad de skurke så finder på?"

Tiltaltes forsvarer har i breve af 27. marts 2015, 8. april 2015, 20. juli 2015 og 6. august 2015 til Københavns Politi og diverse fængsler anmodet om, at tiltalte blev transporteret til den pakistanske ambassade, således at han kan få et pas. Ved brev af 15. september 2015 blev tiltalte af Statsfængslet i Nyborg meddelt afslag på ledsaget udgang hertil med den begrundelse, at formålet for det ansøgte ikke var til stede, idet Udlændingestyrelsen havde oplyst, at det ikke var nødvendigt for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse.

Den 18. september 2015 fremsendte tiltalte via sin forsvarer ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse til Udlændingestyrelsen.

Ved brev af 19. maj 2016 blev tiltalte meddelt afslag på sin anmodning om ekstraordinær genoptagelse af sine tre tidligere sager om permanent opholdstilladelse.

Den 10. april 2017 forlængede Udlændingestyrelsen tiltaltes opholdstilladelse til den 10. april 2021.

Ved brev af 25. maj 2017 politianmeldte Udlændingestyrelsen tiltalte for ulovligt ophold i Danmark i perioden fra den 3. november 2010 til 18. september 2015.

Tiltaltes forsvarer har i mail af 18. august 2017 til Københavns Politi oplyst, at hans klient ikke ønsker at udtale sig til politiets sigtelse vedrørende ulovligt ophold i Danmark i perioden 3. november 2010 til 18. september 2015.

Af brev af 18. september 2017 fra Udlændingestyrelsen til Københavns Politi fremgår, at Udlændingestyrelsen ikke har registreret nogen henvendelser fra tiltalte eller hans repræsentanter i perioden fra den 3. november 2010 til den 22. juli 2015, hvor der anmodes om aktindsigt. Det fremgår videre af samme brev blandt andet:

"...

Det er ikke en betingelse for indgivelse af ansøgning om forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse, at en ansøger giver personligt fremmøde hos Udlændingestyrelsen. Det er dog et krav, at ansøgeren indenfor 14 dage afgiver biometri til brug for udstedelse af opholdskort.....Hvis der ikke er optaget biometri, inden der træffes afgørelse i forlængelsessagen, vil der kunne meddeles tilladelse, men der vil ikke kunne udstedes opholdskort, som bevis for tilladelsen. Der kan søges om opholdskort efterfølgende. Det er ikke et formkrav, at udlændingen fremviser et gyldigt pas. Dette gælder også, selvom Udlændingestyrelsen har stillet krav om pas i førstegangstilladelsen....

I afgørelsen om forlængelse af den tidsbegrænsede opholdstilladelse af 10. april 2017, har Udlændingestyrelsen stillet krav om pas, men det er i den konkrete sag ikke påset, om kravet var opfyldt på ansøgningstidspunktet.

..."

Af rapport af 14. august 2017 fremgår, at tiltalte har siddet fængslet i perioden 1. juni 2007 til 30. november 2012 og i perioden 12. marts 2013 til 21. marts 2017.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han bor sammen med sine forældre. Han har to søskende i England og fire søskende i Danmark. Hans lillesøster bor sammen med ham og hans forældre. Han har ikke søgt dansk statsborgerskab. Hans søskende har dansk statsborgerskab.

Han taler dansk og gebrokkent spansk, engelsk, fransk, tysk og urdu. Han ved ikke, hvad pashto er. Han taler dansk med sin mor og far, men der kan godt være nogle ord eller sætninger på pakistansk, når han taler med sin mor. Han taler ikke rigtig pakistansk med sine kammerater. Han fører ikke samtaler på pakistansk, men kan godt bruge nogle ord og sætninger på pakistansk.

Han har været i Pakistan to gange. Han var der sidst i 2007. Han har været på et par ophold med sine forældre i Pakistan. Han var der på korte ferier. Han ved ikke, om hans forældre stadig har et forhold til Pakistan. De har ikke familie i Pakistan. Hans far har ikke nogen relationer til det pakistanske system. De ejer ikke noget jord i Pakistan. Tiltalte tror ikke, hans forældre har venner i Pakistan.

Tiltalte forklarede, at han ikke har gennemført en uddannelse, dog har han afsluttet 9. klasse. Han har et nært forhold til sine forældre. De kommer ikke og besøger ham i fængslet. De har før besøgt ham i fængslet både i København og i Jylland. Han kan ikke lide at få besøg af sin familie, når han sidder inde. Han har skrevet sammen med sine søskende og sine forældre, og de har også ringet sammen under hans afsoning. Han er medlem af LTF.

Han er ikke medlem af nogen sportsklubber.

Udspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han er født den ... 1986 på Rigshospitalet. Han har altid boet i Danmark. Han har været på ferie to gange i Pakistan. Han har gået i børnehave og skole i Danmark. Han har været medlem af en fodboldklub, og på et tidspunkt var han medlem af Venstre. Han var politisk interesseret. Han er ikke særlig religiøs. Alle hans søskende er født og opvokset i Danmark. Hans søskende har alle dansk statsborgerskab.

Da han blev 18 år, fik han ikke permanent opholdstilladelse og kunne derfor ikke søge om dansk statsborgerskab.

Hans far kom til Danmark i 1970, og hans mor kom til Danmark i 1975. Alle hans søskende er danske statsborgere, og deres børn er også danske statsborgere. Hans bedsteforældre er døde. Hans mormor og morfar forlod Pakistan i 1965. De indvandrede til England. Hans farfar og farmor forlod Pakistan i 1966. Tiltaltes farbror bor i England.

Tiltalte har ikke familie i Pakistan. Hans faster har børn i Danmark. Hans mor har nogle søskende, som bor i England. Alle hans fætre og kusiner bor i Danmark eller England. Han har ikke nogen venner i Pakistan. Han taler ikke med nogen i Pakistan. Han kender ikke noget til, at hans far skulle eje et stykke jord i Pakistan. Hans far har været politisk aktiv i Danmark. Der er blevet brugt beskidte politiske tricks mod hans far. De gange, tiltalte og hans forældre har været i Pakistan, har de boet på hotel.

Udspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, om han har haft et pakistansk pas tidligere. Han har været skrevet ind i sine forældres pas.

..."

Udtalelser fra Udlændingestyrelsen

Der er dokumenteret tre udtalelser fra Udlændingestyrelsen.

Af udtalelse af 24. august 2017 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt en straf udmålt i måneder, idet der ikke foreligger sammenlignelig praksis på området.

Anklagemyndigheden har af denne årsag anmodet Udlændingestyrelsen om dels at tage stilling til udvisningsspørgsmålet, såfremt T idømmes en fængselsstraf på op til 3 måneder, dels at tage stilling til udvisningsspørgsmålet, såfremt T idømmes en fængselsstraf på mere end 3 måneder, men ikke over 1 år.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T er tidligere straffet for anden kriminalitet.

...

Opholdsgrundlag og længde

T blev født i Danmark den ... 1986. Idet hans forældre allerede var fast bosiddende i Danmark på dette tidspunkt, var T efter dagældende praksis fritaget for kravet om opholdstilladelse indtil sit fyldte 18. år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

T blev den 31. juli 2008 meddelt afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Ts tidsbegrænsede opholdstilladelse blev i denne forbindelse forlænget frem til den 3. november 2010. Ts opholdstilladelse er den 10. april 2017 forlænget til den 10. april 2021.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den ... 1986, hvor pågældende blev tilmeldt Folkeregisteret. jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1. T har således opholdt sig i Danmark i ca. 30 år og 10 måneder.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvor en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse, eller har udstået frihedsstraf eller har været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen ikke kan oplyse, præcist hvor længe T - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes har haft lovligt ophold i Danmark, idet Udlændingestyrelsen ikke er i besiddelse af oplysninger om Ts samlede frihedsberøvelse i Danmark.

Det bemærkes endvidere, at det er Udlændingestyrelsens umiddelbare vurdering, at der ud fra de forelagte oplysninger minimum skal fratrækkes 10 år fra opholdets længde.

Det bemærkes dog også, at dette ikke ses at have betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet T ud fra sagens oplysninger i øvrigt vurderes at have haft lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 9 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 119, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 17. maj 2013.

Der er i forbindelse med nærværende sag ikke foretaget en ny afhøring af T, idet Ts forsvarer har oplyst, at T ikke finder det nødvendigt at afgive nye oplysninger om sine personlige forhold. Der er givet samtykke til, at den tidligere rapport forelægges i nærværende sag.

Af politirapport af 17. maj 2013 fremgår blandt andet følgende:

- T blev født i Danmark den ... 1986. Han er pakistansk statsborger.
T oplyser, at hans forældre og 4 af hans søskende bor i Danmark.
- Herudover har han en søster, der nu bor i England og en søster, der bor i Sverige. T oplyser, at han ikke har nogen tilknytning til Pakistan. Han oplyser, at han taler gebrokkent pakistansk, og at han ikke kan læse sproget.
- T oplyser, at han har besøgt Pakistan 2-3 gange - senest i 2007. T har afsluttet folkeskolens 9. klasse.
- Han oplyser, at han efterfølgende har startet på flere uddannelser, som han dog ikke har færdiggjort.
- Han har under afsoning tidligere taget enkeltfag i dansk, engelsk og samfundsfag, som han har afsluttet med gode karakterer.

Særligt vedrørende Ts statsborgerskab bemærkes, at det af sagen fremgår, at T ikke har noget nationalitetspas. Ved brev af 23. august 2017 fra Ts forsvarer, advokat Michael Juul Eriksen fremgår endvidere, at Den Pakistanske Ambassade flere gange skulle have nægtet at udstede et pas til T.

Udlændingestyrelsen kan i den forbindelse oplyse, at T den 11. august 2017 indgav en ansøgning om fremmedpas hos Udlændingestyrelsen. I forbindelse hermed er modtaget brev af 26. april 2017 fra Den Pakistanske Ambassade, hvoraf det fremgår, at ambassaden ikke er i stand til at udstede et pas til T, idet han ikke er i besiddelse af et pakistansk id-kort, ligesom han ikke har ladet sig registrere i Pakistan.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i Pakistan, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Udlændingestyrelsen har til brug for behandlingen af anklagemyndighedshøringer den 11. maj 2016 anmodet Udenrigsministeriet om at søge belyst, hvorvidt statsborgere i Pakistan, der i udlandet er straffet for lovovertrædelser, ved tilbagevenden til Pakistan risikerer at blive straffet for samme lovovertrædelse på ny.

Udenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for en juridisk kilde i Pakistan.

Af høringssvar af 12. juli 2016 fremgår det, at dobbelt straf ikke er muligt i Pakistan. En person vil ikke - efter at være hjemvendt til Pakistan - blive straffet for samme lovovertrædelse efter indrejse i Pakistan. Princippet om "ne bis idem" er nedfældet i Pakistans lovgivning og praktiseres i Pakistan.

Styrelsen skal i det hele henvise til høringssvar af 12. juli 2016, der vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22- 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf udmålt i måneder sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet. Udlændingestyrelsen bemærker, at tiltrædelsen gælder uanset om T idømmes op til 3 måneders fængsel, eller mere end 3 måneders fængsel, men under 1 år.

Udlændingestyrelsen skal samtidig henlede opmærksomheden på, at pågældende den 23. september 2015 blev idømt betinget udvisning af Danmark med en prøvetid på 2 år. Ifølge udlændingelovens § 24 b, stk. 3 skal en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22- 24, og der inden prøvetidens udvisning foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 15.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4- 8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

..."

Af udtalelse af 15. september 2017 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"...

Anklagemyndigheden har den 12. september 2017 anmodet Udlændingestyrelsen om en supplerende udtalelse vedrørende Ts statsborgerskab – herunder på hvilket grundlag, at Udlændingestyrelsen har vurderet pågældendes statsborgerskab.

Anklagemyndigheden har i den forbindelse fremsendt skrivelse af 23. august 2017 fra advokat Michael Juul Eriksen, hvor pågældende tilkendegiver, at T ikke har andet statsborgerskab, idet den pakistanske ambassade flere gange har nægtet at udstede et pas til ham.

Udlændingestyrelsen kan oplyse, at styrelsen har lagt til grund, at T er pakistansk statsborger.

Udlændingestyrelsen bemærker hertil, at T er født i Danmark, og at han på tidspunktet for sin fødsel blev registreret som pakistansk statsborger.

Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af dokumenter der kan bekræfte, på hvilket grundlag, at man på tidspunktet for Ts fødsel har registreret ham som pakistansk statsborger, men på baggrund af de foreliggende baggrundsoplysninger om erhvervelse af pakistansk statsborgerskab er det Udlændingestyrelsens vurdering, at grundlaget er forældrenes statsborgerskab på tidspunktet for fødslen.

Udlændingestyrelsen kan oplyse, at Ts fader i Det Centrale personregister er registreret som pakistansk statsborger født i Danmark den ... 1953. Ts moder er i Det Centrale Personregister ligeledes registreret som pakistansk statsborger, indrejst i Danmark den 25. december 1976.

Udlændingestyrelsen kan videre oplyse, at T tidligere har været i besiddelse af et pakistansk nationalitetspas. Således fremgår det af Udlændingestyrelsens oplysninger, at T henholdsvis den 25. september 2002 og den 30. november 2004 fik udstedt en tilbagerejsetilladelse, og at begge tilladelser blev stemplet i pågældendes nationalitetspas. På ansøgningen er angivet, at han er pakistansk statsborger. T har endvidere den 30. november 2004 indgivet ansøgning om permanent opholdstilladelse. I forbindelse med indleveringen af ansøgningen fremviste T sit pakistanske nationalitetspas udstedt den 7. september 2001 på den pakistanske ambassade i København, pas nr. J ... og med gyldighed til den 6. september 2006. T har i ansøgningsskemaet selv angivet, at han er pakistansk statsborger, og at hans modersmål er pakistansk.

Udlændingestyrelsen kan til brug for styrelsens vurdering af reglerne for pakistansk statsborger oplyse, at det fremgår af den seneste rapport fra UK Home Office af juni 2017 (vedhæftet nedenfor som kilde 1), at børn der er født af forældre med pakistanske statsborgerskab uden for Pakistan er statsborgere på baggrund af afstamning. Rapporten refererer til en hjemmeside under det pakistanske Indenrigsministerium (vedhæftet nedenfor som kilde 2).

Det østrigske kilde ACCORD (organisation under østrigsk Røde Kors) oplyser ligeledes, at et barn af pakistanske forældre er pakistanske statsborger på baggrund af afstamning (vedhæftet nedenfor som kilde 3). ACCORD henviser til statsborgerskabslovens artikel 5. Lovteksten fra en hjemmeside under det pakistanske Lov og Justitsministerium er vedhæftet nedenfor i kilde 4.

Det er på baggrund af ovenstående Udlændingestyrelsens vurdering, at T erhvervede pakistansk statsborgerskab ved fødslen, men at han som følge af manglende registrering i Pakistan kan have vanskeligheder ved at opnå forskellige rettigheder som pakistansk statsborger; herunder at få udstedt et pas.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at den pakistanske ambassade i sin skrivelse af 26. april 2017 ikke tager stilling til Ts statsborgerskab, men alene bemærker, at han, som følge af, at han er født i Danmark, ikke er registreret i det lokale register i Pakistan. Af samme grund er han ej heller i besiddelse af et id-kort, hvorfor ambassaden ikke kan udstede et pakistansk nationalitetspas til pågældende.

Udlændingestyrelsen skal endvidere bemærke, at det ifølge Landinfo af 29. maj 2012 (vedhæftet som kilde 5) fremgår, at det ifølge den pakistanske ambassade i Oslo også for pakistanske statsborgere bosat uden for Pakistan og uden id-kort er muligt at få udstedt et pas; dog ikke maskinelt læsbart og ikke den samme gyldighedsperiode.

..."

Af udtalelse af 3. oktober 2017 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"...

Anklagemyndigheden har den 28. september 2017 anmodet Udlændingestyrelsen om en supplerende udtalelse vedrørende længden af Ts lovlige ophold i Danmark.

Anklagemyndigheden har i den forbindelse fremsendt en samlet opgørelse, hvoraf det præcist fremgår, hvor længe T tidligere har afsonet straf.

Udlændingestyrelsen har i udtalelse af 24. august 2017 oplyst, at T blev født i Danmark den ... 1986, og at han efter dagældende praksis var fritaget for kravet om opholdstilladelse indtil sit fyldte 18 år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Udlændingestyrelsen oplyste endvidere, at Ts opholdstilladelse senest den 10. april 2017 blev forlænget til den 10. april 2021.

Udlændingestyrelsen oplyste endelig, at længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den ... 1986, hvor pågældende blev tilmeldt Folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse, eller har udstået frihedsstraf eller har været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Anklagemyndigheden har oplyst, at T samlet har afsonet 3.644 dage, hvilket svarer til ca. 10 år (9 år, 11 måneder og 29 dage).

T har således, når den i § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes, haft lovligt ophold i Danmark i ca. 20 år og 10 måneder.

Det er på den baggrund fortsat Udlændingestyrelsens opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 119, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at det ikke får betydning i forhold til beregningen af det samlede lovlige ophold i medfør af udlændingelovens § 27, at T i en periode på 4 år og 10 måneder ikke har haft en gyldig opholdstilladelse i Danmark. Det følger således af udlændingelovens § 27, stk. 3, at beregningen af den i § 27, stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet.
..."

Tiltalte er tidligere straffet, blandt andet

- ved Retten på Frederiksbergs dom af 18. januar 2007 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 89, med fængsel i 60 dage,
- ved Retten i Aalborgs dom af 8. oktober 2008 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89, med fængsel i 8 år. Frifundet for en udvisningspåstand,
- ved Retten i Horsens dom af 3. oktober 2012 for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4, med fængsel i 14 dage. Prøveløsladt den 30. november 2012 med en reststraf på 1004 dage med en prøvetid på 3 år, heraf 2 år under tilsyn af Kriminalforsorgen,

- ved Retten på Frederiksbergs dom af 21. december 2013 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 276, jf. § 285, stk. 1, med fængsel i 3 år og 6 måneder. Fællesstraf omfattende reststraffen på 1004 dage ved prøveløsladelse den 30. november 2012. Frifundet for en udvisningspåstand, og
- ved Østre Landsrets ankedom af 23. september 2015 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 6 måneder. Betinget udvist, jf. udlændingelovens § 24 b med en prøvetid på 2 år. Dommen var en stadfæstelse af Københavns Byrets dom af 20. marts 2015. Løsladt den 21. marts 2017.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 11. august 2017.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Det er ubestridt og lægges til grund, at tiltalte er leder af grupperingen Loyal To Familia (LTF), og at tiltalte sammen med flere andre personer med tilknytning til LTF befandt sig det pågældende sted på det pågældende tidspunkt, hvor tiltalte og de øvrige personer blev visiteret af politiet, eftersom de befandt sig i en visitationszone.

Efter tiltaltes forklaring i grundlovsforhøret den 12. august 2017 sammenholdt med vidneforklaringerne afgivet af politiassistent B og politibetjent D er det godtgjort, at tiltalte i forbindelse med eller efter visitationen af ham rettede fokus mod politiassistent A og udtalte, at han havde et attitudeproblem eller lignende.

Efter forklaringerne afgivet af politiassistenterne A og B samt politibetjentene C og D samt H er det endvidere godtgjort, at tiltalte omgivet af de øvrige personer tilknyttet LTF og med fokus mod politiassistent A udtalte til de øvrige personer tilknyttet LTF "Husk hans ansigt" eller lignende, hvorefter tiltalte igen rettet mod politiassistenten udtalte "Pas på dig selv", "Pas godt på dig selv" og "Pas på din ryg" eller lignende, alt imens mindst en af de tilstedeværende personer tilknyttet LTF optog et billede af politiassistenten.

Det findes endvidere efter vidneforklaringerne godtgjort, at tiltaltes stemme og hele attitude var truende, herunder at han pegede på politiassistenten, samt at der var en anspændt stemning mellem politiet på den ene side og tiltalte og de øvrige personer tilknyttet LTF på den anden side.

Retten finder, at tiltalte under disse omstændigheder med de anførte citerede udtalelser har truet med at øve vold mod politiassistenten og herunder har haft til hensigt at true politiassistenten. Tiltalte er derfor skyldig i det anførte omfang i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Forhold 2

Det følger af straffelovens § 92, at en lovovertrædelse ikke straffes, når der er indtrådt forældelse efter §§ 93-94. Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, at

forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen. Overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Forældelsesfristen er således 2 år.

Forældelsesfristen regnes ifølge straffelovens § 94, stk. 1, fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt, og afbrydes ifølge stk. 5, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen.

Retten finder, at tiltalte først den 18. september 2015, da han via sin advokat indgav ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse til Udlændingestyrelsen, ophørte med den strafbare virksomhed, hvorfor forældelsesfristen på 2 år skal regnes fra dette tidspunkt.

Tiltaltes advokat har i mail af 18. august 2017 til Københavns Politi oplyst, at hans klient ikke ønsker at udtale sig til politiets sigtelse vedrørende ulovligt ophold i Danmark i perioden 3. november 2010 til 18. september 2015. Retten finder det derved godtgjort, at tiltalte forinden var blevet gjort bekendt med sigtelsen, hvorfor forældelsen blev afbrudt senest den 18. august 2017.

Da forældelsesfristen således blev afbrudt, inden den udløb 2 år efter den 18. september 2015, er forholdet ikke forældet.

Tiltalte blev ved Udlændingesservices brev af 31. juli 2008 meddelt, at hans tidsbegrænsede opholdstilladelse kun var gyldig til den 3. november 2010, og blev ved Udlændingestyrelsen brev af 14. maj 2014 gjort opmærksom på, at hans opholdstilladelse udløb den 3. november 2010. Han kunne derfor ikke være uvidende om, at hans opholdstilladelse var udløbet den dato, og at han skulle ansøge om en ny.

Det er ikke godtgjort, at tiltalte eller hans repræsentanter forud for den 18. september 2015 har indgivet ansøgning om forlængelse af hans opholdstilladelse til Udlændingestyrelsen, som har oplyst, at det ikke er en betingelse for indgivelse af ansøgning, at ansøgeren giver personligt fremmøde eller foreviser gyldigt pas. Hertil kommer, at tiltalte i perioden 30. november 2012 til 12. marts 2013 har været på fri fod og har haft mulighed for at ansøge om både pas og opholdstilladelse, uden at dette skete.

Herefter finder retten tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straf

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder og en bøde på 12.200 kr., jf. straffelovens § 119, stk. 1, samt udlændingelovens § 59, stk. 2. Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Retten har ved udmåling af frihedsstraffen i forhold 1 lagt vægt på, at udtalelserne blev fremsat overfor en politiassistent, som udførte sit arbejde i en visitationszone, som er oprettet som følge af en verserende væbnet konflikt mellem to bander, hvor tiltalte er leder af den

ene bande. Retten har endvidere lagt vægt på, at udtalelserne indebar, at tiltalte som leder af banden opfordrede sine bandemedlemmer til at huske politiassistentens ansigt, hvorved politiassistenten blev særlig udsat også i forhold til de øvrige bandemedlemmer. Retten har endelig lagt vægt på, at tiltalte flere gange tidligere er straffet for alvorlig personfarlig kriminalitet, og at forholdet er begået kort tid efter, at tiltalte senest blev løsladt i marts 2017.

Udvisning

Tiltalte er 30 år gammel og født og opvokset i Danmark. Han er af Udlændingestyrelsen anset for at være pakistansk statsborger og er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark. Han har ifølge Udlændingestyrelsen haft lovligt ophold i Danmark i ca. 20 år og 29 dage.

Tiltalte er nu idømt en fængselsstraf på 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Forholdet er begået i prøvetiden for den betingede udvisning idømt ved Østre Landsrets ankedom af 23. september 2015. Det følger herefter af udlændingelovens § 22, nr. 6, og § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Da han er født og opvokset i Danmark, vil en udvisning indebære et indgreb i hans privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk.

1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisning har hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, og det afgørende er, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsbedømmelse.

Tiltalte er tidligere straffet flere gange, herunder for grov personfarlig kriminalitet. Han blev i 2008 idømt 8 års fængsel for blandt andet grov vold med døden til følge. I 2013 blev han idømt en fællesstraf på 3 år og 6 måneders fængsel for blandt andet grov vold, og i 2015 blev han idømt 6 måneders fængsel ligeledes for grov vold. Der blev i forbindelse med alle disse tre sager nedlagt påstand om udvisning eller betinget udvisning, som alene blev taget til følge ved dommen i 2015, hvor han blev betinget udvist.

Retten lægger efter tiltaltes forklaring til grund, at hans forældre og fire af hans søskende bor i Danmark. Hans to øvrige søskende bor i England. Hans søskende og deres børn har alle dansk statsborgerskab. Hans far og mor kom til Danmark i 1970'erne. Hele hans familie bor i Danmark eller i England. Han har gået i børnehave og skole i Danmark og har afsluttet folkeskolens 9. klasse. Da han blev 18 år, fik han ikke permanent opholdstilladelse og kunne derfor ikke søge om dansk statsborgerskab.

Retten lægger endvidere efter tiltaltes forklaring til grund, at han ikke har familie eller venner i Pakistan, og at han kun taler gebrokket pakistansk. Han har været i Pakistan to gange på korte ferier sammen med sine forældre, senest i 2007.

Da tiltalte er født og opvokset i Danmark, skal der foreligge meget tungtvejende grunde for at udvise ham. Tiltalte er aktuelt idømt en frihedsstraf udmålt i måneder for verbale trusler mod en politiassistent. Forholdet er opstået spontant efter en visitation og uden noget element af planlægning. Hans tilknytning til Pakistan er efter det oplyste begrænset. På denne baggrund og efter en samlet bedømmelse finder retten, at der uanset den tidligere pådømte kriminalitet ikke er grundlag for at udvise ham.

Det følger herefter af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, at tiltalte skal udvises betinget med en prøvetid på 2 år.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 3 måneder og en bøde på 12.200 kr. Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 62.532,50 kr. med tillæg af moms i salær, kørselsgodtgørelse 9.043,86 kr. med tillæg af moms samt godtgørelse af udlæg 1.844,50 kr. til den beskikkede forsvarer, advokat Michael Juul Eriksen.

Kari Sørensen dommer